

ΆΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

ΆΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΑΝΔΡΩΑΣ ΜΟΝΗΣ
ΑΓΙΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ ΚΑΙ ΙΟΥΣΤΙΝΗΣ ΦΥΛΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

• ΕΤΟΣ ΔΗ΄ • ΤΟΜΟΣ ΙΑ΄ • ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2005 • ΤΕΥΧΟΣ 326 •

ΚΩΔΙΚΟΣ 4252

ISSN 1108-4030

Περιεχόμενα

- Σύντομα Πατερικά Μηνύματα: Ύπακοή και Έλευθερία 177
- Νέος Κληρικός από την Σιγγαπούρη 179
- 'Από την Ζωήν τής Έκκλησίας μας 180
- 'Επίσκεψις στην Ίταλία 181
- Συνέδριο Κληρικῶν τής Έξαρχίας μας στην 'Αμερική 182
- 'Εγκύκλιος Πάσχα:
«'Η 'Ανάστασις τοῦ Θεανθρώπου καὶ ἡ Αἰώνιος Διαθήκη τῆς Εἰρήνης» 184
- 'Ενημερωτικὴ 'Εκδήλωσις στὴν Βόρειο 'Ελλάδα 186
- 'Επίσκεψις στὴν Ρουμανία 187
- Θαῦμα τοῦ 'Αγίου Φωτὸς στὴν Ἱερὰ Μονὴ μας 188
- Ποιμαντικὴ 'Επίσκεψις στὴν Τσεχία 190
- 'Αγίου Ἰωάννου (Μαξιμόβιτς): «'Ο Θεὸς εἶναι Πῦρ» 193
- 'Ορθόδοξος Καθολικότης ἢ Παποκεντρικὴ Παγκοσμιότης;
'Ο θάνατος τοῦ Πάπα Ἰωάννου Παύλου Β΄
καὶ ἡ ἀλλοτρίωσις τῶν ὀρθοδόξων Οἰκουμενιστῶν 194
- 'Ετήσιο Μνημόσυνο στὴν Βουλγαρία 199
- «'Εἶπε Γέρων» - 'Ο εὐγνώμων καὶ ὁ ἀγνώμων ἄνθρωπος ἔναντι τοῦ Θεοῦ ... 200
«'Ο Οἰκουμενισμός»: Μία χρήσιμη ἐνημερωτικὴ ἔκδοσι

Φωτογραφία ἐξωφύλλου:

'Η Πεντηκοστή. Κεντητὴ παράστασις τοῦ Λαδάρου τῆς Ἱ. Συνόδου.
'Εργον Ἱερᾶς Γυναικείας Μονῆς Ἀγίων Ἀγγέλων Ἀφιδνῶν Ἀττικῆς (2004).

Φωτογραφία ὀπισθοφύλλου:

Τὸ Ἱερὸν Μετόχιόν μας τῶν Ἀγίων Πάντων Ἀγρινίου.

ΑΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

'Εκδίδεται τῇ εὐλογία καὶ φρονιδί τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς,
Πατρὸς δὲ καὶ Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, κ. ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ

• Ἰδιοκτῆτης: Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς. • Ἐκδότης - Διευθυντής:
'Αρχιμανδρίτης Κυπριανὸς Ἀγιοκυπριανίτης. • Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς. • Τηλέφωνο Ἱ. Μονῆς:
210 2411380. • Τηλεfax: 210 2411080. • E-mail: Kyprianos@hol.gr • Ἱστοσελίδα στὸ Διαδίκτυο:
www.synodinresistance.gr • Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου: Γ. Κουκουδάκης, Βουλγαροκτόνου 40, τηλ.:

Σύντομα Πατερικά Μηνύματα

Ύπακοή και Έλευθερία

ΟΙ ΑΓΙΟΙ Πατέρες μᾶς διδάσκουν, ὅτι ἡ πραγματικὴ ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἡ ἐν Χριστῷ ἐλευθερία.

Πῶς ὅμως ἀποκτᾶται αὐτὴ ἡ ἐλευθερία;

Ὅταν ὁ ἄνθρωπος, διὰ τῆς ὑποταγῆς του στὸν Χριστό, ἐλευθερωθῆ ἀπὸ τὸν ἄμαρτωλὸ καὶ νοσηρὸ ἑαυτοῦ· ὅταν τεθῆ ὑπὸ τὸν χρηστὸ ζυγὸ τῆς ὑπακοῆς Του.

Μέσα στὴν Μοναχικὴ Ζωὴ αὐτὴ ἡ ὑπακοή, μὲ προοπτικὴ τὴν χαρισματικὴ ἐλευθερία, ἐρμηνεύθηκε πολὺ βαθειὰ καὶ σὲ πολὺ εὐρύτερο πλαίσιο ἀπὸ τὴν στενὴ ἔννοια τῆς ὑπακοῆς στὸν Γέροντα.

Αὐτὴ ἡ εὐρύτερη προοπτικὴ ἔχει μεγάλη πρακτικὴ ὠφέλεια καὶ γιὰ τοὺς λαϊκοὺς ἐν Χριστῷ ἀδελφούς μας.

Ὁ πιστὸς ὀφείλει νὰ ἀνάγη τὰ πάντα στὸν Θεό· νὰ πιστεῦη, ὅτι ὅλα τὰ πράγματα οἰκονομοῦνται ἀπὸ τὴν Θεία Πρόνοια γιὰ τὴν σωτηρία του· νὰ διακρίνη πίσω ἀπὸ ὅλα τὰ γεγονότα τὸ σωτήριο θέλημα τοῦ Οὐρανίου Πατέρα· νὰ μισητῶ τὸ ἰδικὸ του θέλημα καὶ νὰ ἀποδέχεται τὸ θεῖο, ὅσο καὶ ἂν τοῦτο στοιχίζη εἰς αὐτόν.

Οἱ Θεοφώτιστοι Ἅγιοι Πατέρες μᾶς συμβουλεύουν νὰ ὑποτασώμεθα στὶς περιστάσεις· αὐτὸ σημαίνει νὰ ἀφήνουμε μὲ ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη τὸν ἑαυτὸ μας στὰ χέρια τοῦ Κυρίου μας, νὰ ἔχουμε διαρκῆ μνήμη Θεοῦ καὶ νὰ πλέουμε γαλήνιοι καὶ ἐλεύθεροι στὸ πέλαγος τῆς ζωῆς, ἀντιμετωπίζοντας ὅλες τὶς περιστάσεις μὲ ὑπακοὴ στὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Ἡ καθημερινὴ ζωὴ δίδει στὸν καλοπροαίρετο Χριστιανὸ συνεχῶς εὐκαιρίες ὑπακοῆς, κοπῆς τοῦ θελήματος, ἀρνήσεως τοῦ ἑαυτοῦ του, τῶν ἀπολαύσεων καὶ τῆς ἰσχύιας του· στὴν ἐργασία, στὸ σπίτι, στὸν δρόμο, στὸ κατάστημα, στὶς κοινωνικὲς σχέσεις.

Ἡ καρδιά μας, μὲ τὴν συνεχῆ ἄσκησι ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ, θὰ συνηθίσῃ νὰ ζῆ τὴν εὐλογημένη ἀπροσπάθεια· θὰ ἐλευθερωθῆ ἀπὸ τὸν ἐγωκεντριισμό της, θὰ ἀποδεσμευθῆ ἀπὸ τὴν φυλακὴ της, δὲν θὰ ταράσσεται, δὲν θὰ ἀδημονῆ καὶ τὸ σπουδαιότερο· θὰ πλημμυρίσῃ ἀπὸ γλυκειὰ ἀγάπη πρὸς τὸν Θεὸ καὶ τὸν συνάνθρωπο.

Μόνον ὅταν πέσῃ τὸ τεῖχος τοῦ θελήματός του, ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἐλευθερωθῆ

ἀπ' τὸν ἑαυτό του διὰ τῆς ὑπακοῆς, εἶναι δυνατόν νὰ δοθῇ ὀλοκληρωτικὰ καὶ μὲ αὐταπάρησι στὴν ἀγάπη.

Ὅλες οἱ πνευματικὲς ἀσθένειες πηγάζουν ἀπὸ τὸ κλείσιμο στὸν ἑαυτό μας, στὴν φιλαυτία μας, στὸ θέλημά μας· θεωροῦμε τρομερὸ πρᾶγμα νὰ μὴ γίνῃ τὸ ἰδικό μας, μᾶς προξενεῖ θλίψι καὶ ἀφάνταστη νευρικότητα ἢ ἀποτυχία τῆς ἐπιβολῆς τοῦ θελήματός μας, ἢ ἀνατροπὴ τοῦ προγράμματός μας, τῶν σχεδίων μας...

Γλυκεῖά, λοιπόν, εὐλογημένη καὶ σωτήριος ἡ ἐν Χριστῷ ἐλευθερία· ἀποκτάται ὅμως διὰ τῆς ἐν Χριστῷ ὑπακοῆς.

Ἄς ἐνθυμούμεθα συνεχῶς τὶς ἐξῆς θεόπνευστες συμβουλὲς τοῦ Ὁσίου Σιλουανοῦ τοῦ Ἀθωνίτου († 11.9.1938), πρὸς ἐνίσχυσίν μας στὸ ἄθλημα τῆς ὑπακοῆς στίς περιστάσεις:

«Εἰς ἐκεῖνον, ὅστις παρεδόθη εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἡ ζωὴ ἀποβαίνει κατὰ πολὺ ἐνκολωτέρα, ἐπειδὴ καὶ εἰς τὰς ἀσθενείας καὶ εἰς τὴν πτωχείαν καὶ εἰς τὸν διωγμὸν σκέπτεται: "Οὕτως ἠυδόκησεν ὁ Θεὸς καὶ πρέπει εἰς ἐμὲ νὰ ὑπομένω διὰ τὰς ἁμαρτίας μου"».

Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ γνωρίσης ἂν ζῆς κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ;

Ἰδοὺ ἡ ἔνδειξις: Ἐὰν θλίβεσαι ἐξ αἰτίας πράγματός τινος, τοῦτο σημαίνει ὅτι δὲν παρεδόθης τελείως εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἔστω καὶ ἂν φαίνεται εἰς σέ, ὅτι ζῆς κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Ὅστις ἔχει παραδοθῇ εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, δι' οὐδὲν θλίβεται, ἔστω καὶ ἂν εἶναι ἀσθενής καὶ πτωχὸς καὶ καταδιωγμένος. Ἡ ψυχὴ γνωρίζει, ὅτι ὁ Κύριος ἐλεητικῶς προνοεῖ δι' ἡμᾶς. Μαρτυρεῖ περὶ τῶν ἔργων τοῦ Θεοῦ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸ Ὅποῖον γνωρίζει ἡ ψυχὴ. Οἱ ὑπερήφανοι ὅμως καὶ ἀνυπότακτοι δὲν παραδίδονται εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, διότι ἀγαποῦν νὰ ἀκολουθοῦν τὸ ἴδιον θέλημα, πρᾶγμα λίαν ἐπιβλαβὲς διὰ τὴν ψυχὴν.

ἜΩ Κύριε, δυνάμει τῆς χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀξιώσον ἡμᾶς νὰ ζῶμεν κατὰ τὸ ἅγιόν Σου θέλημα».

† Κυριακὴ τοῦ Παραλύτου, 9/22.5.2005

† Ο. Ω. & Φ. Κ.

Πανήγυρις Ἁγίου Χριστοφόρου

ΤΟ Σάββατον, 8.5.2005 ἐκ. ἡμ., ἐωρτάσθη ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Χριστοφόρου, στὸ ὁμώνυμο Ἱερὸ Μετόχιό μας στὴν Χρυσοβίτσα Θέρμου Τριχωνίδος.

Ἐλειτούργησε ὁ Ἀρχιμ. π. Ἀθανάσιος, Ἐφημέριος τοῦ ἱεροῦ Μετοχίου μας τῶν Ἁγίων Πάντων Ἀγρινίου, καὶ παρέστησαν ἀρκετοὶ εὐσεβεῖς.

Νέος Κληρικός από την Σινγκαπούρη

ΤΗΝ Β΄ Κυριακή τῶν Νηστειῶν, 14.3.2005 ἐκ.ἡμ., ἔγινε δεκτὸς στὴν Ἱερὰ Σύνοδό μας, βάσει τῆς προβλεπομένης ἱεροκανονικῆς Τάξεως, ὁ Πρεσβύτερος π. Δημήτριος Sithuraj Ronraj ἀπὸ τὴν Σινγκαπούρη.

Ὁ π. Δημήτριος προέρχεται ἀπὸ οἰκογένεια Ἰνδουϊστῶν, εἶναι 32 ἐτῶν, ἔγγαμος, ἀρχικὰ προσεχώρησε στὴν Λουθηρανικὴ Ὁμολογία καὶ πρὸ τεσσάρων ἐτῶν ἐβαπτίσθηκε Ὁρθόδοξος, ἀργότερα δὲ ἐχειροτονήθη Ἱερεὺς ἀπὸ ομάδα ἀντικανονικῶν ὀρθοδόξων ἀκολουθούντων τὸ Δυτικὸ Τυπικὸ στὴν Γαλλία.

Ὁ νέος Κληρικός μας, ὁ ὁποῖος διακρίνεται γιὰ τὴν εὐλάβεια καὶ τὴν σοβαρότητα του, ἔλαβε εὐρυτάτη μόρφωση σὲ Κολλέγια καὶ Πανεπιστήμια τῶν Η.Π.Α. καὶ τῆς Εὐρώπης καὶ ὁμιλεῖ τοῦλάχιστον 10 γλῶσσες καὶ διαλέκτους, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς κινεζικῆς! ἔχει ἤδη δημιουργήσει δύο Κοινότητες Κατηκουμένων στὴν Ὁρθοδοξία, μία στὴν Σινγκαπούρη, ὅπου γεννήθηκε καὶ κατοικεῖ, ἀποτελουμένη κυρίως ἀπὸ κινέζους, καὶ μία στὴν πρωτεύουσα τῆς Μαλαισίας Κουάλα Λουμπουρ, ἀποτελουμένη ἀπὸ Ἰνδούς.

• Εἶναι ἀξιοσημείωτον, ὅτι ὁ π. Δημήτριος ἐπληροφορήθη περὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας ἀπὸ τὸ Διαδίκτυο, κατόπιν δὲ σχετικῆς ἀλληλογραφίας, ἀπεφάσισε ἐν-συνείδητα νὰ ἐνταχθῆ εἰς Αὐτήν, διανοίγων ἔτσι ἐλπιδοφόρες προοπτικὲς Ἱεραποστολικῆς Μαρτυρίας τῆς γνησίας Ὁρθοδοξίας στὴν μακρυνὴ Νοτιοανατολικὴ Ἀσία.

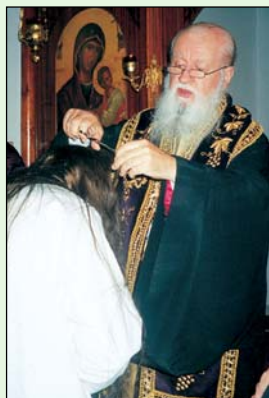
Πανηγυρὶς Ἀναλήψεως

ΤΗΝ Πέμπτη τῆς Ἀναλήψεως, 27.5.2005 ἐκ.ἡμ., ἐπανηγύρισε ὁ Ἱερός Μετοχιακὸς Ναὸς μας τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Σωτῆρος στὴν Ἀνθούπολι Πατρῶν.

Ἐλειτούργησε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος μετὸν Ἐφημέριο π. Ἄγγελο Μουρῶ καὶ τὸν Αἰδεσιμ. π. Δημήτριο ἀπὸ τὴν Σινγκαπούρη, παρέστη δὲ καὶ ὁ Ἀρχιμ. π. Ἀθανάσιος ἀπὸ τὸ Μετόχιό μας Ἀργινίου, τῇ συμμετοχῇ πολλῶν εὐσεβῶν.

Ἀπὸ τὴν Ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας μας

Κουρὲς Μοναχῶν στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίων Ἀγγέλων

ΤΗΝ Πέμπτη, 11.3.2005 ἐκ.ἡμ., κατὰ τὴν δευτέραν ἐβδομάδα τῶν Ἁγίων Νηστειῶν, στὴν Ἱερὰ Γυναικεία Μονὴ τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων Ἀφιδνῶν Ἀττικῆς, ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης μας κ. Κυπριανὸς ἐτέλεσε τὴν Κουρὰ στὸ Μέγα καὶ Ἀγγελικὸ Σχῆμα τῆς Ἀδελφῆς Ἰωάννας, πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου (Μαξίμοβιτς), Ἀρχιεπισκόπου Σαγγάης καὶ Σάν Φραντσίσκο τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ἡ Μοναχὴ Ἰωάννα, κατὰ κόσμον Μαρία Φουρτατένκο, εἶναι ἀπὸ τὸ Κίεβο τῆς Οὐκρανίας, θυγατέρα πολυτέκνου Ἱερέως, ὑπαγομένου στὴν Σύνοδο τοῦ γηραιοῦ Μητροπολίτου κ.

Βιταλίου τῆς Ρωσικῆς Διασπορᾶς, διαμένει δὲ στὴν Ἱερὰ Μονὴ τῆς μετανοίας τῆς ἐπὶ ἐννέα ἡδὴ ἔτη.

ΤΟ Σάββατον τοῦ Λαζάρου, 10.4.2005 ἐκ.ἡμ., στὴν αὐτὴ Ἱερὰ Μονή, ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης μας κ. Κυπριανὸς ἔκτειρε Ρασοφόρο Μοναχὴ τὴν γερόντισσα Ἑλένη, 95 ἐτῶν, κατὰ κόσμον Ἑλένη Καλλίτση, πρὸς τιμὴν τῆς Ἁγίας Νεομάρτυρος Ἑλένης τῆς Σινωπίτιδος.

Ἡ γερόντισσα Ἑλένη φιλοξενεῖται ἐδῶ καὶ ὀλίγους μῆνες στὴν Μονή, χάρις στὴν φροντίδα τοῦ Σεβασμιωτάτου καὶ τὴν πρόθυμη ἀνταπόκρισι ἀγάπης τῶν Ἀδελφῶν τῆς Μονῆς, προκειμένου νὰ ἀναπαυθῆ ἀπὸ τοὺς κόπους τῆς μακρᾶς καὶ θυσιαστικῆς ζωῆς τῆς καὶ νὰ προετοιμασθῆ καλύτερα γιὰ τὸ ταξίδι τῆς πρὸς τὴν αἰωνιότητα.

Βάπτισις Κατηχομένου

ΤΗΝ 18.3.2005 ἐκ.ἡμ., στὴν Ἱερὰ Μονή μας ἐτελέσθη ἀπὸ τὸν Θεοφιλ. Ἐπίσκοπο Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιο, κατόπιν πνευματικῆς προετοιμασίας καὶ κατηχήσεως, στὸ Ἱερό Παρεκκλήσιο τοῦ Ἁγίου Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ, ἡ Βάπτισις τοῦ Βορειοηπειρώτου Νεκταρίου Νικόλα, 28 ἐτῶν, γεννηθέντος στοὺς Ἁγίους Σαράντα τῆς Ἀλβανίας.

Ἐπίσκεψις στὴν Ἰταλία

ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ τῆς ἐτησίου Συνεδριάσεως τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱεραποστολικῆς Κοινότητος Ἰταλίας «Associazione dei Cristiani Ortodossi in Italia - Giurisdizioni Tradizionali», ἡ ὁποία ἐδρεύει στὴν πόλι τῆς Πιστοῖα καὶ τῆς ὁποίας προΐσταται ὁ Σεβασμιώτατος Ἐπίσκοπος Λούνης κ. Σιλουανός, Κτήτωρ καὶ Ἠγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ὁσίου Σεραφεῖμ τοῦ Σαρώφ στὴν Πιστοῖα, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος, κατόπιν εὐλογίας τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου μας κ. Κυπριανοῦ, ἐπισκέφθηκε τὴν Ἰταλία κατὰ τὴν τρίτη ἑβδομάδα τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

Ἐκεῖ, τὴν Κυριακὴ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, 21.3.2005 ἐκ.ἡμ., συνελειτουργήσε μετὸν οἰκεῖο Ἱεράρχη Σεβασμ. κ. Σιλουανό καὶ ὅλους τοὺς Κληρικούς μας στὴν Ἰταλία, Ἱερεῖς καὶ Διακόνους, στὸν Ἱερό Ναό τῶν Ἁγίων Νεομαρτύρων καὶ Ὁμολογητῶν στὴν Πιστοῖα, παρουσία καὶ συμμετοχῇ πολλῶν πιστῶν.

Ἐπίσης, ὁ Θεοφιλ. κ. Ἀμβρόσιος μετέβη στὴν Ρώμη, ὅπου ἐπισκέφθηκε τὸν Ναό μας τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, ὁ ὁποῖος εἶναι κατακόμβη καὶ ἤδη διασκευάζεται καταλλήλως καὶ στὸν ὁποῖον ἐφημερεύει ὁ ἐλληνομαθῆς π. Στέφανος Ντελίτζολα, καθὼς καὶ τὸν Ναό τῆς Ρουμανικῆς παροικίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου, ὁ ὁποῖος εἶναι ἀφιερωμένος στοὺς Ἁγίους Μάρτυρας τῆς ἐνδόξου αὐτῆς πόλεως τῆς ἀρχαίας Χριστιανοσύνης.

Βιβλιοπωλεῖον – Ἐκκλησιαστικὰ εἶδη «NEON ΘΑΒΩΡ»

- Ὁρθόδοξα βιβλία - Ἐκδόσεις -
Ἁγιογραφίες - Εἰκόνες
→ Διατίθενται καὶ ὅλες οἱ ἐκδόσεις
καὶ οἱ ὀπτικο-ακουστικὲς παραγωγὲς
τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Κυπριανοῦ
Φυλῆς Ἀττικῆς.
→ Νέα Διεύθυνσις:
• Χαλκοκονδύλη 46, Ἀθήνα
• Τηλ./fax: 210 5227096

Συνέδριο Κληρικῶν τῆς Ἐξαρχίας μας στὴν Ἀμερικὴ

Μὲ τὴν εὐλογία τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ, Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων, συνῆλθε ἀπὸ 2ας ἕως 4ης Ἀπριλίου 2005 ἐκ.ἡμ. τὸ Συνέδριο τῶν Κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς Ἔтна, τῆς Ἐξαρχίας Ἀμερικῆς, στὴν Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ Ἔтна Καλιφορνίας τῶν Η.Π.Α.

Τὸ Συνέδριο εἶχε τεθῆ ὑπὸ τὴν ἰδιαίτερη Προστασία τῶν συγχρόνων μας Ἀγίων Ὁμολογητῶν Ἱεραρχῶν Ἰωάννου (Μαξιμόβιτς) τοῦ Σὰν Φραντσίσκο († 1966), Γλυκερίου τῆς Ρουμανίας († 1985) καὶ Σεραφεῖμ τῆς Σόφιας († 1950).

Ἐλαβαν μέρος οἱ ἐπὶ κεφαλῆς Ἱεράρχαι Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἔтна κ. Χρυσόστομος καὶ Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Φωτικῆς κ. Αὐξέντιος, ὡς καὶ 12 Ἱερεῖς, 2 Διάκονοι καὶ 8 Ὑποδιάκονοι καὶ Ἀναγνώστες. Δύο ἕτεροι Ἱερεῖς καὶ δύο Ἀναγνώστες δὲν παρέστησαν γιὰ

λόγους ἀνεξαρτήτους τῆς θελήσεώς των.

Ἐπίσης, ἦταν παρῶν, ὡς τιμητικὰ φιλοξενούμενοι, ὁ διαμείνων στὴν Ἀμερικὴ Ἱατρὸς κ. Ἰωάννης Καμίνης, πνευματικὸ τέκνο τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου μας κ. Κυπριανοῦ.

* * *

α. Τὴν Παρασκευή, 2.4.2005 ἐκ.ἡμ., οἱ Σύεδροι παρηκολούθησαν τὸ λειτουργικὸ πρόγραμμα τῆς ἡμέρας, τὸ ὁποῖο ἐτελέσθη ἀπὸ τὴν Ἀδελφότητα τῆς φιλοξενούσης τὸ Συνέδριο Ἱερᾶς Μονῆς (Θ. Λειτουργία Προηγιασμένων Τ. Δώρων, μικρὸ Ἀπόδειπνο, Ἀκολουθία «Χαιρετισμῶν» τῆς Θεοτόκου), καὶ εἶχαν τὴν εὐκαιρία νὰ συζητήσουν μεταξύ τους καὶ νὰ μελετήσουν στὸ ἦσυχο καὶ κατασκευτικὸ Μοναστηριακὸ περιβάλλον.

β. Τὸ Σάββατο, 3.4.2005 ἐκ.ἡμ., ἐτελέσθη Θεία Λειτουργία ἀπὸ τὸν Ἠγούμενο τῆς Μονῆς Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Ἀκάκιο καὶ τὸν Ἱεροδιάκονο Νεκτάριο.

• Κατόπιν, ἐδόθη ἡ κυρία διάλεξις τοῦ Συνεδρίου ἀπὸ τὸν Σεβασμ. Ἔтна κ. Χρυσόστομο, μὲ τίτλο: «Ἔтна Ὑπόδειγμα Πνευματικῆς Ἐπιστημολογίας», περὶ τῆς πνευματικότητος καὶ τῆς

μεταμορφώσεως τοῦ ἀνθρώπου, βάσει τῆς θεολογικῆς σκέψεως τῶν Ἁγίων Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ καὶ Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Ἡ ἐνδιαφέρουσα αὐτὴ διάλεξις, διαρκείας δύο ὥρων, ἔγινε δεκτὴ μὲ ἰδιαίτερο ἐνθουσιασμό ἀπὸ τοὺς Συνέδρους.

• Ἀκολούθησε ἐπίσκεψις στὴν Ἱερὰ Γυναικεία Μονὴ τῆς Ἁγίας Νεομάρτυρος Ἑλισάβετ, ὅπου ἡ Ἀδελφότης Αὐτῆς ἔψαλε ὕμνους καὶ παρέθεσε γεῦμα στοὺς Συνέδρους.

• Τὸ ἀπόγευμα, μετὰ τὸν ἀναστάσιμο Ἑσπερινὸ καὶ τὸ Ἀπόδειπνο, ἐψάλη Παράκλησις ὑπὲρ ὑγείας τοῦ ἀπουσιάζοντος ἐξ αἰτίας ἀσθενείας Πρωτοπρ. π. Βενεδίκτου Μάρκλεϋ καὶ τῆς ἐπίσης ἀσθενούσης Πρεσβυτέρας αὐτοῦ Φωτεινῆς.

• Ἐν συνεχείᾳ, ἔγινε συζήτησις ὑπὸ τὴν ἐποπτεία καὶ καθοδήγησι τοῦ Σεβασμ. κ. Χρυσοστόμου, τοῦ Θεοφιλ. κ. Αὐξεντίου καὶ τοῦ Πανοσιολ. π. Ἀκακίου σχετικὰ μὲ φλέγοντα τρέχοντα θέματα γιὰ τοὺς Ὁρθοδόξους Ἐνισταμένους:

ἡ φύσις καὶ οἱ κίνδυνοι τῆς τάσεως γιὰ μίᾳ «ἔνστασι» ἐντὸς τῶν καινοτόμων «ἐπισήμων» Ὁρθοδόξων Δικαιοδοσιῶν, οἱ ὁποῖες «ἀσθενοῦν» τὸ ἀληθινὸ νόημα καὶ τὸ εὖρος τοῦ Οἰκουμενισμοῦ ἐν σχέσει μὲ τὴν Ὁρθοπραξία καὶ Ὁρθοδοξία ὁ σύνδεσμος μετὰξὺ ἀγάπης, ὑπακοῆς καὶ ἀφοσιώσεως στὴν Ἱεραρχικὴ δομὴ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας· ἡ παρέκκλισις ἀπὸ τὴν πνευματικὴ ὑγεία, ἡ ὁποία προξενεῖται ἀπὸ σύγχρονες ἀμφισβητήσεις τῆς δομῆς αὐτῆς· ἡ σπουδαιότης τῆς Ἐξομολογήσεως στὴν πνευματικὴ ζωὴ, μὲ ἰδιαίτερη ἀναφορὰ στὸ χρήσιμο σύγγραμμα ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου κ. Κυπριανοῦ «Ἐχεις Εἰσιτήριο;», τὸ ὁποῖο ὡς γνωστὸν κυκλοφορεῖ καὶ σὲ ἀγγλικὴ μετάφρασι ἀπὸ τὸ «Κέντρο Παραδοσιακῶν Ὁρθοδόξων Σπουδῶν» τῆς Ἑτνα· καὶ ἄλλα θέματα ποιμαντικῶ καὶ λειτουργικῶ ἐνδιαφέροντος.

γ. Τὴν Ε΄ Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν, 4.4.2005 ἐκ.ἡμ., τῆς Ἁγίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, ἐτελέσθη ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία, στὴν ὁποίαν συμμετεῖχαν ὅλοι οἱ Συνέδριοι, στὸ Καθολικὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ, ὡς ἐπισφράγισμα ἀγάπης καὶ ἐνότητος. Οἱ ὕμνοι ἐψάλησαν στὰ ἀγγλικά, ἑλληνικά, ρουμανικά καὶ σλαβονικά.

• Μετὰ τὸ γεῦμα, τὸν καταναυκτικὸ Ἑσπερινὸ καὶ τὸ Ἀπόδειπνο, ἔκλεισε, χάριτι Κυρίου, προσευχητικὰ ἢ ἐπιτυχῆς καὶ πλοῦσια αὐτὴ τριήμερη εὐκαιρία κοινωνίας ἐν Χριστῶ, ἐνημερώσεως, ἀλληλο-οικοδομῆς καὶ ἀλληλο-ενισχύσεως τῶν Κληρικῶν τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἐξαρχίας μας. □

Περὶ ὑπακοῆς

«Βιάζου νὰ κάμνης ὑπακοήν! Ἄχ, δὲν εἶδον ἐγὼ γλυκύτερον ὕπνον καὶ ψυχῆς ἀνακούφισιν, ὅπως εἶδον ὅταν εἶχα ὑπακοήν καὶ μακάριά ἐστε· μόνον, τὴν Γερόντισσά σας πονῶ, ὅτι ὑποφέρει πολλὰ καὶ πληγώνεται ἡ ψυχὴ της, ὅταν τῆς λέτε λόγια σκληρὰ!...».

ἐλάχιστος π. Ἰωσήφ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ἐπὶ τῇ πανενδόξῳ Ἀναστάσει τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ

Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Θεανθρώπου καὶ ἡ Αἰώνιος Διαθήκη τῆς Εἰρήνης

«Ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω»¹

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀναστάντι·

α. «Καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι Λαός»

ΑΣ ΕΙΝΑΙ εὐλογημένος καὶ δοξασμένος ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, «ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν τὸν Ποιμένα τῶν προβάτων τὸν Μέγαν, ἐν αἵματι Διαθήκης Αἰωνίου, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν» Χριστόν²!

Σήμερα, ὁ Φιλάνθρωπος Πατὴρ τοῦ Σωτῆρος μας εἰρηνοποιεῖ τὰ οὐράνια καὶ τὰ ἐπίγεια· σήμερα, ὁ Θεὸς ἀνέστησε ἐκ νεκρῶν τὸν **Μεγάλον Ποιμένα**, τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστόν, προκειμένου Αὐτὸς νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὰ ἀληθινὰ Ἅγια καὶ νὰ προσφέρῃ ἐκεῖ, ὡς ἐξιλαστήριον θυσίαν, τὸ Αἷμα Του καὶ νὰ δεβαιωθῇ ἡ **Αἰώνιος Διαθήκη**, ἡ ἀδιάδοχος **Καινὴ Διαθήκη τῆς Χάριτος**.

Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ πανηγυρίζουν κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν «οὐρανός τε καὶ γῆ καὶ τὰ καταχθόνια»³;

Ἰδού, διὰ τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς Ἀναστάσεως, πραγματοποιεῖται ἡ ποθητὴ ἐκείνη προ-αναγγελία τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ὡσηέ:

«Καλέσω τὸν Οὐ-λαόν μου Λαόν μου, καὶ τὴν Οὐκ-ἠγαπημένην Ἠγαπημένην»⁴.

Ἰδού, ὁ Κύριος συνάπτει μαζί μας «**Διαθήκην Εἰρήνης**»:

«Καὶ ἔσται ἡ κατασκήνωσίς μου ἐν

αὐτοῖς, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς Θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι Λαός»⁵.

«Ἀναστάσεως ἡμέρα», λοιπόν, «λαμπρυνθῶμεν λαοί»⁶!

Ὅλοι οἱ λαοὶ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, πλημμυρισμένοι ἀπὸ εὐγνωμοσύνην, ἅς εἴμεθα λαμπροὶ καὶ ἀκτινοβολοῦντες, διότι ὁ Χριστὸς μας, μετὰ τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν Ἀνάστασίν Του, μᾶς ὠδήγησε καὶ μᾶς προσέφερε «πρὸς τὸν Πατέρα». Αὐτὸς ὁ Θεάνθρωπος, μαζί μετὰ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, μᾶς κατέστησε «**συμπολίτας τῶν Ἁγίων καὶ οἰκείους τοῦ Θεοῦ**»⁷.

Εἰς τὸ ἐξῆς, ὅλοι ὅσοι μετέχομεν εἰς τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Σωτῆρος μας, εὐρισκόμεθα εἰς τὸν Ναὸν καὶ τὸν Οἶκον τοῦ Ζῶντος Θεοῦ⁸, ἀνήκομεν εἰς τὸν Λαόν Του, εἰς τὴν Ἐκκλησίαν Του· μαζί μετὰ ὅλους τοὺς Ἁγίους καὶ Δικαίους τῆς Παλαιᾶς καὶ τῆς Καινῆς Διαθήκης, ἀποτελοῦμεν τὰ μέλη τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ.

* * *

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά·

β. «Τὰ ἅγια μου ἐν μέσῳ αὐτῶν»

ΚΑΘΕ Ὁρθόδοξος Χριστιανός, ὁ ὁποῖος εἶναι ζωντανὸν καὶ ἐνεργὸν μέλος τῆς Ἁγίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὀφείλει νὰ διδῇ ζῶσαν μαρτυρίαν

διὰ τὴν σωτηριώδη αὐτὴν ἀλήθειαν· δηλαδή, ὅτι διὰ τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς Ἀναστάσεως εἴμεθα ὁ **Λαὸς τοῦ Θεοῦ**.

Ὁ Κύριος ἐφάνη *συνεπῆς* πρὸς τὴν *Διαθήκην* Του:

«Καὶ θήσω τὰ ἅγια μου ἐν μέσῳ αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα»⁹.

Εἰς τὴν Ἀγίαν Ἐκκλησίαν Του, εἰς τὸν Θεανθρώπινον Οἶκον Του, ἔχει ἀφήσει ὅλα τὰ «**Ἄγια**» Αὐτοῦ: διὰ τῶν Ἀγίων Μυστηρίων Του εἶναι παρὼν Αὐτὸς ὁ Ἴδιος ὁ Χριστὸς μας, ἡ «**Ἀνάστασις καὶ ἡ Ζωή**»¹⁰, ὁ «**Ἄρτος τῆς Ζωῆς**»¹¹, ἡ «**Ὁδὸς καὶ ἡ Ἀλήθεια καὶ ἡ Ζωή**»¹².

Ἄρα γε, εἴμεθα καὶ ἡμεῖς *συνεπεῖς* πρὸς τὴν *Διαθήκην* αὐτήν; Εἰς τὰς καρδίας μας ἐνοικεῖ καὶ ἐμπεριπατεῖ ὁ Κύριός μας; Ἡ μνήμη τοῦ Θεοῦ εἶναι διαρκῆς μέσα μας; Πορευόμεθα ὡς τέκνα φωτὸς καὶ ἡμέρας;

* * *

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί μου

γ. Κατὰ χάριν «χριστοὶ»

Η ΑΓΙΑ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου μᾶς ὑπενθυμίζει κάθε Κυριακὴν τοῦ ἐτησίου κύκλου, ἀλλ' ἐξαιρέτως σήμερα, μὲ τρόπον πράγματι συγκλονιστικόν, τί ἡμεθα πρὸ Αὐτῆς καὶ τί δυνάμεθα πλέον νὰ γίνωμεν μετὰ ἀπὸ Αὐτὴν μέσα εἰς τὴν πλημμυρίδα τοῦ Ἀκτίστου Φωτὸς Τῆς.

Ὁ Θεός, διὰ τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἡσαΐου, ἀπευθύνεται εἰς τὴν Ἐκκλησίαν Του καὶ ἀναγνωρίζει Αὐτήν, διότι κάθε εὐσεβὴς φέρει εἰς τὴν καρδίαν του τὸ Ἅγιον Ὄνομά Του:

«Λαὸς μου, οὗ τὸ ὄνομά μου ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν»¹³.

Εἶναι «**μακάριοι**», λέγουν οἱ Ἅγιοι Πατέρες, «**οἱ νήφοντες κατὰ Θεὸν διηνεκῶς**», δηλαδή «**οἱ αἰεὶ ἔχοντες ἐν ἑαυτοῖς μνήμην Θεοῦ**»¹⁴.

Αὐτοὶ εὐρίσκονται εἰς διαρκῆ μετάνοιαν, ἐργήγορσιν καὶ προσευχὴν, διότι

δὲν λησμονοῦν ποτέ, ὅτι «**ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐντὸς ἡμῶν ἐστι**»¹⁵. αὐτοὶ φέρουν εἰς τὰς καρδίας των τὸ Ὄνομα τοῦ Θεοῦ, δηλαδή τὴν «**Ἀγίαν Εἰκόνα τοῦ Μεγάλου Βασιλέως Ἰησοῦ**»¹⁶. αὐτοὶ δέχονται τὸν «**ἐνυπόστατον φωτισμὸν τῆς Χάριτος**»¹⁷ καὶ τοιουτοτρόπως γίνονται κατὰ χάριν θεοὶ καὶ «**χριστοὶ**»¹⁸.

* * *

Ἀγαπητὰ ἐν Κυρίῳ τέκνα

Ἄς ἐντρυφῶμεν συνεχῶς καὶ ἐν φόβῳ Θεοῦ εἰς τὰς ἱερὰς αὐτὰς ἀληθείας τῆς Πίστεώς μας, μνημονεύοντες δὲ τῆς Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων, ἅς παραθέτωμεν ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν εἰς τὸν Σταυρωθέντα καὶ Ἀναστάντα Σωτῆρα ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν,

εἰς Ὅν πρέπει πᾶσα δόξα καὶ εὐχαριστία, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν!

Χριστὸς Ἀνέστη! Ἀληθῶς Ἀνέστη!

Ἅγιον Πάσχα τοῦ σωτηρίου ἔτους 2005

Εὐχέτης πρὸς ἀναστάντα Κύριον

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανός,
Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων

1) Β΄ Κορινθ. στ' 16. / 2) Ἐβρ. ιγ' 21. / 3) Κανόνος Πάσχα, Ὡδὴ Γ', Τροπάριον α'. / 4) Ρωμ. θ' 25· Α' Πέτρο. β' 9· Ὡσ. β' 25. / 5) Ἰεζ. λζ' 26-28· Β΄ Κορινθ. στ' 16. / 6) Κανόνος Πάσχα, Ὡδὴ Α', Εἰρμός. / 7) Ἐφεσ. β' 18-19. / 8) Β΄ Κορινθ. στ' 16. / 9) Ἰεζ. λζ' 26 καὶ 28. / 10) Ἰωάν. ια' 25. / 11) Ἰωάν. στ' 35. / 12) Ἰωάν. ιδ' 6. / 13) Ἡσ. νά' 7, κατὰ τὸν Ὅσιον Ἐφραίμ Σύρον. Κατὰ τοὺς Ὁ: «τὸν νόμον μου», ἀντὶ «τὸ ὄνομά μου». / 14) Ὅσιου Ἐφραίμ Σύρου, Ἔργα τ. Β', σελ. 262 καὶ 253, ἐκδ. «Τὸ Περιβόλι τῆς Παναγίας», Θεσσαλονίκη 1989. / 15) Πρδλ. Λουκ. ιζ' 21. / 16) Ἀδδᾶ Ἡσαΐου, Λόγος ΚΕ', § ια', σελ. 154, ἐν Βόλφ 1962. / 17) Φιλοκαλία, τ. Δ', σελ. 17, ἐκδ. «ΑΣΤΗΡ», Ἀθήναι 1961. / 18) Ὅσιου Συμεὼν τοῦ Νέου Θεολόγου, Κατήχησις Θ', τ. Α', σελ. 173, ἐκδ. «Ὁρθόδοξος Κυψέλη», Θεσσαλονίκη 1988.

Ἐνημερωτικὴ Ἐκδήλωση στὴν Βόρειο Ἑλλάδα

ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, 21.3.2005 ἐκ.ἡμ., μετὰ τὴν εὐλογία τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου μας κ. Κυπριανοῦ, ἡ Ἐνορία μας τῶν Ἁγίων ἸΒ' Ἀποστόλων Κυμίνων Θεσσαλονίκης, διωργάνωσε μίαν ἐνημερωτικὴν Ἐκδήλωσιν στὴν Αἴθουσα τελετῶν τοῦ Δήμου Ἀξιοῦ, πλησίον τῆς συμπτρευούσης, μετὰ γενικὸν τίτλον:

«1965-2005: Βήματα πρὸς ἐδραίωσιν τῆς Αἰρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ».

Ἡ Ἐκδήλωσις ἀποτελοῦσε οὐσιαστικῶς μίαν συντομευμένην ἐπανάληψιν τῆς ὁμοτίτλου σχετικῆς μεγάλης καὶ ἐπικαίρου Ἐκδηλώσεως τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας, ἡ ὁποία ὀργανώθηκε ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς στὴν Ἀθήνα («Νοβοτέλ», 7.3.2005 ἐκ.ἡμ.), ὡς ἡ «*II Σύναξις Ὁρθοδόξου Ἐνημερώσεως*».

Στὴν Ἐκδήλωσιν τῆς Θεσσαλονίκης ὠμίλησε ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης π. Γλυκέριος Ἀγιοκυπριανίτης, σὲ δύο μέρη, καὶ προεβλήθη εἰδικὴ ταινία (45'), μέσῳ τῶν ὁποίων κατεδείχθη ἡ προφανὴς σταδιακὴ ἀποξένωσις τῶν ὀρθοδόξων Οἰκουμενιστῶν ἀπὸ τὴν Πατερικὴν Παράδοσιν.

Παρουσιαστὴς ἦταν ὁ Πρωτοψάλτης καὶ Μουσικοδιδάσκαλος κ. Νικόλαος Πολύχρος.

Παρέστησαν ὁ Ἐφημέριος τῆς Ἐνορίας μας τῆς Κατερίνης π. Βιτάλιος Ἀλμανίδης καὶ ἀρκετοὶ πιστοὶ ἀπὸ τῆς Ἐνορίας μας τῆς Μακεδονίας (Θεσσαλονίκης, Κυμίνων, Κατερίνης, Πτολεμαῖδος), ὡς καὶ ἄλλοι ἐνδιαφερόμενοι.

Πανήγυρις στὴν Σουηδία

ΤΗΝ 21.5.2005 ἐκ.ἡμ., ἐώρτασε ὁ Ἱερὸς Ναὸς τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης στὸ Βάμπεργκ τῆς Στοκχόλμης, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ τὸ Ἱεραποστολικὸν μας Κέντρο στὴν Σουηδία.

Ἐλειτούργησε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Μακαριουπόλεως κ. Ἰωάννης μετὰ τὸν Αἰδεασμ. π. Ἀνδρέα Ὁκεροτρομ καὶ παρέστησαν ἀρκετοὶ Ὁρθόδοξοι πιστοί.

Ἐπίσκεψις στὴν Ρουμανία

ΓΤΑ μέσα τοῦ Μαΐου, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος μετέβη, μὲ τὴν εὐλογία τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου μας κ. Κυπριανοῦ, γιὰ μία ἀκόμη φορὰ στὴν Ρουμανία.

Τὴν Κυριακὴ τοῦ Παραλύτου, 9.5.2005 ἐκ.ήμ., ἐλειτούργησε στὸν Ἱερὸ Μετοχιακὸ Ναὸ μας τοῦ Ἁγίου Νήφωνος Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως στὸ Βουκουρέστι. Στὴν ρουμανικὴ πρωτεύουσα εἶχε ἐπίσης συναντήσεις μὲ τοὺς Ἀρχιερεῖς τῆς Ἀδελφῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου Ρουμανίας ὑπὸ τὸν Σεβασμ. Μητροπολίτη κ. Βλάσιο, ὡς καὶ μὲ μία σημαντικὴ ὁμάδα Κληρικῶν καὶ λαϊκῶν Ἀντι-οικουμενιστῶν Θεολόγων, οἱ ὅποιοι ἀνήκουν στὸ Πατριαρχεῖο Ρουμανίας.

Ὁ Θεοφιλ. κ. Ἀμβρόσιος, μαζί μὲ Ρουμάνους Ἀρχιερεῖς τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου, ἐπισκέφθηκε ἐπίσης τὸν Δήμαρχο καὶ τὴν Ἑλληνικὴ Κοινότητα τῆς πόλεως Σουλίνας, στὶς ἐκβολὲς τοῦ Δουνάβεως στὴν Μαύρη Θάλασσα· ἐκεῖ, πρὸς τιμὴν τους, ἔγινε ὡραία ἐκδήλωση, κατὰ τὴν ὁποία νέοι καὶ νέες μὲ παραδοσιακὰ ἐνδυμασίαι, παρουσίασαν πρόγραμμα μὲ ἑλληνικοὺς δημοτικοὺς χοροὺς καὶ τραγούδια!...

Ἐπίσης, ὁ Θεοφιλ. κ. Ἀμβρόσιος ἐλειτούργησε στὴν Ἱερὰ Ἀνδρῶνα Μονὴ τῆς Ἁγίας Τριάδος στὴν Κούκοβα καὶ ἐπισκέφθηκε τίς Μονές τοῦ Πατρίου: τοῦ Ἁγίου Προδρόμου στὴν Τούλτσεα, τῆς Ἁγίας Τριάδος στὸ Γαλάτσι καὶ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ Ἀθωνίτου στὸ Δέλτα τοῦ Δουνάβεως, καθὼς καὶ τὸ ἐγκαταλελειμμένο στρατόπεδο Περπεράβα, ὅπου ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος κ. Δημοσθένης διετέλεσε φυλακισμένος ἐπὶ ἓνα ὀλόκληρο ἔτος (1959), ἀπὸ τὰ ἔξι συνολικὰ ἔτη ποὺ ἐξέτισε στὶς ρουμανικὲς φυλακὰς ὑπὸ ἀπάνθρωπες συνθηκὲς κρατήσεως, ἐξ αἰτίας τῆς προσηλώσεως του στὴν τήρησι τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου!

Τέλος, τὴν Παρασκευή, 14.5.2005 ἐκ.ήμ., ὁ Θεοφιλ. κ. Ἀμβρόσιος ἐπέστρεψε αἰσίως στὴν χώρα μας. □

Περὶ ὑπακοῆς - ὑπηκόου

«Ποῖός ἐκ τῶν δύο λαμβάνει τὴν Χάριν γρηγορώτερα, ὁ ἡσυχαστὴς ἢ ὁ ὑποτακτικὸς; ἀναμφίβολα ὁ ὑπήκοος μαθητὴς καὶ Χάριν λαμβάνει καὶ ἀκίνδυνος εἶναι καὶ δὲν φοβεῖται οὔτε νὰ πέσῃ μῆτε νὰ χάσῃ· ἀρκεῖ μόνον νὰ μὴν πέσῃ εἰς ἀμέλειαν καὶ ὅποταν ὁ ἄνθρωπος ἔλθῃ μέσα του ὁ Χριστός, καὶ μόνος καὶ μὲ τοὺς πολλοὺς ἡσυχάζει καὶ ἔχει τὴν εἰρήνην παντοῦ».

ἐλάχιστος π. Ἰωσήφ

Θαῦμα τοῦ Ἁγίου Φωτὸς στὴν Ἱερὰ Μονή μας

ΟΠΩΣ συμβαίνει κατ' ἔτος, ἔτσι καὶ ἐφέτος, κατὰ τὴν νύκτα τοῦ Μεγάλου Σαββάτου, πρὸ τῆς Ἁγίας Ἀναστάσεως, εἶχαμε τὴν μεγάλη εὐλογία νὰ ὑποδεχοῦμε τὸ Ἅγιον Φῶς στὴν Ἱερὰ Μονή μας, τὸ Ὅποιον ὡς γνωστὸν ἐξέρχεται θαυματουργικὰ τὸ μεσημέρι τοῦ Μεγάλου Σαββάτου ἐκ τοῦ Παναγίου Τάφου, στὸν Πανίερο Ναὸ τῆς Ἀναστάσεως στὰ Ἱεροσόλυμα, ἐν συνεχείᾳ δὲ μεταφέρεται μὲ εἰδικὴ ἀεροπορικὴ πτήσι στὴν χώρα μας αὐθημερόν.

Μὲ τὸ Ἅγιον Φῶς ἀνάβουμε ὅλα τὰ ἀκοίμητα κανδήλια στὶς ἅγιες Τράπεζες τῶν Ἱερῶν τοῦ Καθολικοῦ καὶ τῶν λοιπῶν Ναῶν καὶ Παρεκκλησιῶν τῆς Μονῆς, γιὰ νὰ καίη ὅλο τὸν χρόνο καὶ νὰ διατηρῆ τὴν φλόγα καὶ τὴν Χάρι τῆς Ἀναστάσεως στὸν ἱερό χωρὸ καὶ στὶς καρδιές μας.

Ἡ διήγησις ποὺ ἀκολουθεῖ, περιγράφει ζωντανὰ καὶ ἀπροσποίητα ἓνα θαυμαστὸ γεγονός τὴν νύκτα τῆς Ἀναστάσεως στὴν Μονή μας, τὸ ὁποῖον εἶδε καὶ ἔζησε ἓνας κατὰ πάντα ἀξιόπιστος εὐσεβής, πνευματικὸ μας τέκνο ἀπὸ δεκαετιῶν, οἰκογενειάρχης μὲ παιδιά καὶ ἐγγόνια, τὰ πλήρη στοιχεῖα τοῦ ὁποῖου εἶναι στὴν διάθεσί μας.

* * *

Μὲ τὴν εὐχή τοῦ Σεβασμιωτάτου Πατέρα μας κ. Κυπριανοῦ, θὰ ἤθελα ἐγὼ ὁ ἁμαρτωλὸς καὶ ἀνάξιος δούλος τοῦ Θεοῦ νὰ ἀναφερθῶ μὲ τὴν παρούσα ἐπιστολή μου στὴ συγκλονιστικὴ ἐκείνη στιγμὴ, ποὺ ἔζησα τὸ βράδυ τοῦ Μ. Σαββάτου, λίγο πρὶν τὴν μετάδοσι ἀπὸ τὸν Σεβασμ. Πατέρα μας τοῦ ἁγίου καὶ ἀνεσπέρου Φωτὸς στοὺς πιστοὺς ἀδελφούς.

Συγκεκριμένα, τὴ στιγμὴ ποὺ ὁ ἅγιος Πατέρας μας ἐπρόκειτο νὰ βγῆ στὴν Ὁραία Πύλη τοῦ Ναοῦ τῆς Μονῆς τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης καὶ ἐνῶ ὅλος ὁ Ναὸς ἦταν σκοτεινὸς καὶ ἀναμένεμα ν' ἀκούσουμε τὸ ΔΕΥΤΕ ΛΑΒΕΤΕ ΦΩΣ, εἶδα ξαφνικὰ μία συναρπαστικὴ λάμψη χρώματος μπλέ, ἐν εἶδει ἀστραπῆς, νὰ φωτίζη ὅλο τὸ τέμπλο τοῦ Ναοῦ ἀπὸ τὴν μία ἄκρη ἕως τὴν ἄλλη καὶ στὴ

συνέχεια νὰ μετατρέπεται σὲ χροῶμα λευκό!...

Αὐτὸ συνεχίσθηκε πολλὰς φορὰς σὲ χρόνον ἑνὸς καὶ πλέον λεπτοῦ τῆς ὥρας...

Ἡ λάμψη αὐτή, σὰν ἀστραπὴ - ὅπως προεῖπα, ἐφανίσθηκε καὶ μέσα στὸ Ἱερό τοῦ Ναοῦ καὶ συνοδευότανε ἀπὸ κρότους, ποὺ ἔμοιαζαν μὲ αὐτοὺς βραχυκυκλώματος ρεύματος...

Ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἀπὸ τὸ μυαλό μου πέρασε ἡ σκέψη, ὅτι τὸ φαινόμενο αὐτὸ ἦταν κάποιο τεχνικὸ ἠλεκτρολογικὸ μέσον τῶν τεχνικῶν τῆς Μονῆς, γιὰ μία ἴσως ἀναπαράσταση τοῦ Ἁγίου Φωτὸς τοῦ Παναγίου Τάφου, γι' αὐτὸ καὶ δὲν ἔδωσα μεγαλύτερη περαιτέρω σημασία.

Μετὰ ὅμως τὸ τέλος τῆς Ἀναστάσιμης Λειτουργίας, εἶπα αὐτὸ πού μοῦ συνέβη στὴ σύζυγό μου, ἡ ὁποία μοῦ εἶπε ὅτι αὐτὸ πρέπει νὰ ἦταν κάποιο Θαῦμα, χωρὶς ὅμως ἐγὼ καὶ πάλι νὰ δώσω μεγάλη σημασία.

Ἡ δυσπιστία μου ὅμως αὐτὴ συνετέλεσε στὸ νὰ ἔχω μίαν ἀνεξήγητη στενοχώρια καὶ ἀνησυχία ὅλη τὴν ἡμέρα τοῦ Πάσχα καὶ συνεχῶς μοῦ ἐρχότανε δάκρυα στὰ μάτια.

Τὸ ἀπόγευμα τὸ εἶπα καὶ στὸν σύζυγο τῆς μικρότερης κόρης μου [ὁ ὁποῖος εἶναι Ἱεροψάλτης], γιὰ τὴ δική του γνώμη. Ἐκεῖνος πράγματι μὲ ἐνεθάρρυνε, ὅτι πρόκειται γιὰ Θαῦμα καὶ μὲ προέτρεψε εἰς τὸ νὰ ἀναφέρουμε τοῦτο στὸν Σεβασμ. Πατέρα μας τὸ ἀπόγευμα πού θὰ πηγαίναμε στὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀγάπης στὸ Μοναστήρι, ὅπως καὶ ἔγινε.

Ἔτσι ἡρέμησα καὶ εὐχαριστῶ τὸν Πανάγαθο Θεό, πού ἐγὼ ὁ ἁμαρτωλὸς εἶδα ἓνα τέτοιο θαυμάσιο πρᾶγμα, ὅμοιο μὲ αὐτὸ πού συμβαίνει στὸν Πανάγιο Τάφο, πού δὲν ἀξιώθηκα νὰ δῶ ἐκεῖ πού τὸ ἐπιθυμοῦσα.

Τελειώνοντας, θέλω νὰ διαβεβαιώσω ὁποιοδήποτε ἀκούση [ἢ διαβάση] αὐτὸ πού περιέγραψα διὰ τῆς παρουσίας μου, ὅτι ἦταν ἓνα ἀληθινὸ συγκλονιστικὸ Θαῦμα, πού ἔζησα ἔστω γιὰ μιὰ στιγμὴ τοῦ ἐφετινοῦ Ἁγίου Πάσχα (18.4/1.5.2005)...

Μὲ ἀδελφικὴ ἐν Χριστῶ ἀγάπη,
ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Ἄ. Π. - Πετρούπολις Ἀττικῆς

* * *

• **Θὰ πρέπει** ἐπίσης νὰ σημειωθῆ, ὅτι ἤδη καὶ ἀρκετοὶ ἄλλοι εὐσεβεῖς πιστοὶ ὁμολόγησαν καὶ αὐτοί, ὅτι παρέστησαν μάρτυρες τοῦ ἀνωτέρω δημοσιευομένου ἐξαισίου Θαύματος!

Οἱ διηγῆσεις τους ἐστιάζονται ἀκριβῶς στὸ ὅτι, ὅταν ὁ Ναὸς ἦταν ἀκόμη κατασκότεινος, προτοῦ νὰ ἐξέλθῃ ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης καὶ Καθηγούμενός μας κ. Κυπριανὸς γιὰ νὰ μεταδώσῃ τὸ Φῶς τῆς Ἀναστάσεως, εἶδαν διάφορες ἐμφανίσεις τοῦ Ἁγίου Φωτὸς ἐνώπιον τοῦ Ἱεροῦ Βήματος (Φωτεινὴ λάμψις, ἀκτῖνες Φωτὸς κλπ.), οἱ ὁποῖες ὡς πρὸς τὰ λεπτομερῆ χαρακτηριστικὰ καὶ τὴν διάρκειά τους ἐποίκιλαν ἀπὸ πρόσωπο σὲ πρόσωπο...

«Δεῦτε λάβετε ΦΩΣ, ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου ΦΩΤΟΣ, καὶ δοξάσατε Χριστόν, τὸν Ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν!»

Ποιμαντική επίσκεψις στὴν Τσεχία

ΜΕ τὴν **Χάριν** τοῦ Κυρίου μας, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Κυπριανὸς πραγματοποιήσε τὴν πρώτη του ποιμαντικὴ ἐπίσκεψι στὴν Τσεχία, ὅπου ὑφίσταται ἀπὸ ἐτῶν μικρὸς πυρήνας πιστῶν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐνοστάσεως.

Στὸ ταξίδι αὐτό, διαρκείας μιᾶς ἑβδομάδος (6-13.5.2005 ἐκ.ῆμ.), συμμετεῖχαν ἐπίσης ὁ Ἱεροδιάκονος Ἰωσήφ Ἀγιοκυπριανίτης, ὡς καὶ ἓνας λαϊκὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός μας.

• **Τὴν Πέμπτη**, 6.5.2005, ἐγίνε ἡ ἀφιξις ἀεροπορικῶς στὴν Πράγα, ὅπου ἐπεφυλάχθη θερμὴ ὑποδοχὴ στὴν ἐξ Ἑλλάδος ἀποστολὴ ἀπὸ τοὺς ὀλίγους μὲν, ἀλλὰ πολὺ θερμούς καὶ ζωντανούς πιστούς μας τῆς πανέμορφης αὐτῆς χώρας τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης.

Ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης μας, προτοῦ νὰ ὀδηγηθῆ στὸ κατάλυμά του, τὸ ὁποῖο τοῦ παρεχώρησε εὐγενῶς στὴν πρωτεύουσα ἓνας εὐσεβὴς σερβικῆς καταγωγῆς, ἐπισκέφθηκε τὸ Παρεκκλήσιο τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος Ρώμης, εὐρισκόμενον στὸ διαμέρισμα εὐσεβοῦς πιστῆς μας.

Ἀκολούθησε ξενάγησις στὴν ὠραία καὶ ἱστορικὴ Πράγα ἀπὸ τὸν Ὁσιώτατο Μοναχὸ π. Γοράσδο, Καθηγητὴ τοῦ νεοσυστάτου Τμήματος Θεολογίας τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Πράγας, καὶ τὸν ἑλληνομαθὴ ἀδελφὸ Γεώργιο Γιάν, ὁ ὁποῖος καὶ ἐπιτελοῦσε πολὺ ἐπιτυχῶς χρέη μεταφραστοῦ.

• **Τὸ Σάββατο**, 8.5.2005, μετὰ τὴν προσκύνησι στὴν ἱστορικὴ Ἱερὰ Μονὴ τοῦ τοπικοῦ Ὁσίου, τοῦ Ἁγίου Προκοπίου τοῦ ἐκ Σαζάβου τῆς Βοημίας (ΙΑ΄ αἰ.), τὴν ὁποῖαν ἔχουν καταλάβει ἀπὸ τοῦ 1096 οἱ παπικοὶ Βενεδικτῖνοι μοναχοί, ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης κ. Κυπριανὸς καὶ ἡ συνοδία του μετέβησαν στὸ χωριὸ Γιέζντοβιτσε, ὅπου διαμένει ὁ Ἱερέας μας στὴν χώρα αὐτὴ π. Ἱερεμίας Τσβάκ μετὰ τὴν εὐλογημένην οἰκογένειά του.

Ὁ π. Ἱερεμίας διατηρεῖ στὴν οἰκία του ὠραῖο Ναῦδριον τῆς Ἁγίας Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς καὶ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου (Μαξιμόβιτς), ἐνῶ ἐπίκειται στὸ ἐγγὺς μέλλον ἡ διαμόρφωσις νέου εὐρυχώρου Ναοῦ σὲ παρακείμενον τῆς οἰκίας του χωρὸν, γιὰ τὴν καλύτερη ἐξυπηρέτησι τῶν λειτουργικῶν ἀναγκῶν τῶν πιστῶν.

Ἐκεῖ ἦσαν ἐπίσης παρόντες καὶ ὁ Ἱερέας μας π. Βλαδίμηρος Μοχορίτα μετὰ ὀλίγους πιστούς ἀπὸ τὸ Πρέσωβ τῆς Σλοβακίας, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ταξιδεῦσαι ἐπὶ δέκα ὥρες, προκειμένου νὰ παρευρεθοῦν στὸ μεγάλο καὶ εὐφρόσυνο γεγονός τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου μας.

• **Τὴν Κυριακὴ** τοῦ Παραλύτου, 9.5.2005, ἐτελέσθη ἡ Θεία Λειτουργία στὸ Ναῦδριον τοῦ Γιέζντοβιτσε. Ὁ Σεβασμ. κ. Κυπριανὸς ἐλειτούργησε μετὰ τοὺς Ἱερεῖς π. Ἱερεμία καὶ π. Βλαδίμηρο καὶ τὸν Ἱεροδιάκονο Ἰωσήφ. Παρέστησαν πιστοὶ μας ἀπὸ

την Τσεχία και την Σλοβακία, ως και ένας από την Πολωνία, ή δε πνευματική παρηγορία της Χάριτος ήταν διάχυτος.

• **Κατὰ** τις δύο επόμενες ημέρες, ο Σεβασμ. Μητροπολίτης μας, ο οποίος διέμενε σε ξενοδοχείο στην ιστορική πόλι Τέλκ, είχε επανειλημμένες συναντήσεις πνευματικής οικοδομής με τους Κληρικούς μας και τους πιστούς, καθώς και με άλλα ενδιαφερόμενα πρόσωπα, τα οποία προσήλθαν για να ίδουν και να ακούσουν έναν «άληθινό και ζωντανό 'Ιεράρχη», όπως εξέφραζοντο εν συνεχεία.

Επίσης, συναντήθηκε και με ετεροδόξους, οι οποίοι επληροφορήθησαν τα περι της 'Ιεράς Συνόδου των 'Ενισταμένων από την επίσημη 'Ιστοσελίδα αυτής στο Διαδίκτυο.

• **Την Τρίτη**, 11.5.2005, επέστρεψαν στην Πράγα, από την οποία την Πέμπτη άργα το βράδυ έγινε αναχώρησις αεροπορικώς για την 'Ελλάδα και άφιξις εις αυτήν τις πρώτες πρωινές ώρες της Παρασκευής.

ΕΠΡΟΚΕΙΤΟ για μία πολύ σημαντική ποιμαντική επίσκεψη.

Στην ωραία Τσεχία υπάρχει δίψα για την γνήσια 'Αλήθεια της Πίστεώς μας. Οι καλοπροαίρετοι αναζητούν Αύτην στις πατρογονικές ρίζες τους· την αναγνωρίζουν στην 'Ορθοδοξία, όπως διέδωσαν Αύτην οι ατάδελφοι Θεσσαλονικείς 'Αγιο Κύριλλος και Μεθόδιος. Τότε, τον Θ' αι., είχαν σταλή στην χώρα αυτή, την Μεγάλη Μοραβία, από τον Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως 'Αγιο Μέγα Φώτιο, κατόπιν προσκλήσεως του 'Ηγεμόνος Ραστισλάβου.

Οι τοπικοί 'Αγιοι, κληρονόμοι και συνεχισταί των Φωτιστών Κυρίλλου και Μεθοδίου: ο 'Αγιο Ιωάννης ο Τσέχος († 883), ο 'Αγιο Προκόπιος ο εκ Σαζάβου († 1053), ή 'Αγία Μάρτυς Λουντμίλα († 920) κ.ά., καθοδηγούν τους σημερινούς πιστούς, τὸ ὄντως «Μικρὸν Ποίμνιον», μακριὰ ἀπὸ τις θολερές προσμίξεις τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ τῆς ἐκκοσμηκέυσεως, πρὸς τις γνήσιες πηγές τῆς 'Ορθοδοξίας, προκειμένου νὰ ἀντλήσουν ἀπὸ τὰ ζωηφόρα καὶ φωτοφόρα νάματα Αὐτῆς.

Οἱ σύγχρονοι αὐτοὶ 'Ομολογηταὶ προτιμοῦν μὲ αὐταπάρνησι ζηλευτὴ νὰ συγκαουχηθοῦν μὲ τοὺς 'Ορθοδόξους 'Αντι-οικουμενιστὰς τῆς θεαρέστου 'Ενοστάσεως, καὶ νὰ φέρουν τὸν ὄνειδισμόν τοῦ Χριστοῦ, ἐν μέσῳ γενεᾶς σκολιάς καὶ διεστραμμένης. Αὐτὸς ὅμως εἶναι ὁ κληρὸς τῶν δικαίων...

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν καὶ ἡ Κυρία Θεοτόκος νὰ τοὺς ἐνισχύουν, εὐλογοῦν καὶ καθοδηγοῦν στὴν θεάρεστη πορεία τους!

✠ • **Ἐκ μέρους** τοῦ Ποιμνίου μας στὴν Τσεχία, ἐλήφθη μία συγκινητικὴ εὐχαριστήριος ἐπιστολὴ ἀπὸ τὸν Ἱερέα μας π. Ἱερεμία Τσβάκ, τὴν ὁποίαν δημοσιεύουμε μεταφρασμένη ἀπὸ τὰ ρωσικά.

17.5.2005 ἐκ. ἡμ.

Ἄγ. Ἀπ/λου Ἀνδρονίκου

Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανόν

Ἀγαπητὲ πνευματικὲ μας Πατέρα, εὐλογεῖτε, Χριστὸς Ἀνέστη!

Ἐμεῖς ὅλοι, τὸ ποιμνίό Σας στὴν Τσεχία, ἔχουμε μεγάλο πόθο νὰ ἐκφράσουμε στὸν Παντελεήμονα Θεὸ καὶ σὲ Σᾶς, ἀγαπητὲ μας Πατέρα, τὴν εὐχαριστία μας γιὰ ὅσα λάβαμε πρόσφατα, πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν.

Μαζὶ μὲ Σᾶς ἦλθε σὲ μᾶς ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ καλοῦ Ποιμένος, ἡ ὁποία ἐπλήρωσε τὶς καρδιές μας καὶ ἔθρεψε τὶς ψυχές μας.

Ἐμεῖς αἰσθανόμεθα συνήθως μία ἐορταστικὴ διάθεση κατὰ τὸν ἐορτασμὸ τῆς μνήμης τῶν μεγάλων φωπιστῶν τῶν Σλάβων καὶ Ἰσαποστόλων Ἀγίων Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου. Ἐφέτος, ὁ ἰδικός μας Ἀπόστολος ἦταν αὐτὴ τὴν ἡμέρα (1η Μαΐου) ἐδῶ μαζὶ μας!

Ἡ ἀπόφασίς Σας νὰ ἔλθετε σὲ τόσο μικρὸ ἀριθμητικὰ ποιμνιο καὶ νὰ παραμείνετε γιὰ τόσο μεγάλο διάστημα μαζὶ μας, ἐνῶ γνωρίζουμε τὰ προβλήματα πὺ ἀντιμετωπίζετε μὲ τὴν υἰεία Σας καὶ ἐπίσης τὸ ὅτι ἀφήνετε ὄρφανούς νὰ ὑποφέρουν στὸ σπίτι χωρὶς τὸν Πατέρα τους, καὶ ἐπίσης ὅτι ὅπωςδήποτε ἦταν δύσκολο γιὰ Σᾶς νὰ μείνετε χωρὶς τὴν καθημερινὴ θεία Μετάληψι καὶ χωρὶς τὰ ἐγγύτερα πνευματικὰ Σας τέκνα [ὅλα αὐτὰ εἶναι γιὰ μᾶς ἄξια ἐκτιμήσεως, ἐπαίνου καὶ θαυμασμοῦ].

Συγχωρέστε μας, Σᾶς παρακαλοῦμε ἀγαπητὲ Πατέρα, γιὰ ὅλα τὰ λάθη μας καὶ τὶς παραλήψεις μας στὴν φροντίδα μας γιὰ Σᾶς καὶ ἐπίσης παρακαλοῦμε τὸ ἀγαπητὸ Ποίμνιό Σας νὰ μᾶς συγχωρέσει, διότι τολμήσαμε νὰ Σᾶς κρατήσουμε ὀλόκληρη ἐβδομάδα μόνον γιὰ μᾶς!

Ὁ Κύριος καὶ Θεὸς νὰ Σᾶς ἀνταμείψῃ γιὰ ὅλα αὐτὰ, μαζὶ μὲ τὰ πνευματικὰ Σας τέκνα, ἐν τῇ Βασιλείᾳ Του.

Ὁ ἀνάξιος υἱός Σας, π. Ἱερεμίας, καὶ ὅλο τὸ ποιμνίό Σας τῆς Τσεχίας.

Τὸ νόημα τῆς προσευχῆς τοῦ Ἰησοῦ

«Ἡ προσευχὴ τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐπίσης ἡ ὅλη Χριστιανικὴ ζωὴ, δὲν κατανοοῦνται μὲ θεωρητικὴ μελέτη, παρὰ μόνον μέσω τῆς πρακτικῆς ἐφαρμογῆς, δηλαδή μὲ τὴν πνευματικὴ ἔνωση τοῦ νοῦ καὶ τῆς καρδιάς καὶ τὴν πρόοδο στὴν ἐσωτερικὴ συγκέντρωσι. Αὐτὸ βοηθάει στὸ ἀνοιγμα τῆς ζωοδόχου πηγῆς τῆς αὐτενεργούσης προσευχῆς, ἡ ὁποία ὀδηγεῖ στὴν ἔνωση μὲ τὸν Χριστό, ἐλευθερώνει τὴν καρδιὰ ἀπὸ κάθε ἀκαθαρσία, παρέχει θαθεῖα εἰρήνη καὶ πνευματικὴ σταθερότητα καὶ μεταμορφώνει ὅλη τὴν ἐσωτερικὴ καὶ ἐξωτερικὴ ζωὴ μας. Ἐδῶ ἐγκεῖται τὸ νόημα τῆς προσευχῆς τοῦ Ἰησοῦ».

Ἄγιος Θεοφάνους τοῦ Ἐγκλειστοῦ

Ἀπὸ τὰ θεόσοφα γραπτὰ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Μαξίμοβιτς († 19.6.1966),
ἐπὶ τῇ ἱερᾷ μνήμῃ αὐτοῦ

Ὁ Θεὸς εἶναι Πῦρ

Ἀπόσπασμα Ὁμιλίας τοῦ Ἁγίου

Ο **ΘΕΟΣ** εἶναι πῦρ καταλίσκον. Ὄταν ἓνα ἀντικείμενο ἀγγίξῃ τὸ πῦρ, ἀλλοιοῦται: ἢ καίγεται, ἢ θερμαίνεται.

Ἔτσι ἐπίσης καὶ ὁ ἄνθρωπος, ὅταν ἀγγίξῃ τὸν Θεὸ ἢ καταστρέφεται ἢ σώζεται. Πῦρ – πάντοτε πῦρ! Ἀπὸ τὴν ἐπαφὴ μὲ αὐτὸ προκύπτει ἢ στάκτη ἢ ἀτσάλι, ἀνάλογα μὲ τὸ τι ἀγγίζεται.

Ἔτσι συμβαίνει καὶ μὲ τὸν ἄνθρωπο, καὶ τὸ πᾶν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ τι φέρνει στὸ θεῖον Πῦρ – σὲ τι κατάστασι εὐρισκόμενος ἀγγίζει τὸν Θεό. Ἄν διατηρῇ τὸν ἑαυτό του σὰν τὸν σίδηρο, ἡ δύναμις τοῦ σιδήρου γίνεται ἀτσάλι. Ἄν ἀφήνῃ τὸν ἑαυτό του νὰ περιέλθῃ στὴν ἀδυναμία τοῦ ἀχύρου – τότε θὰ κατακαῖ.

Κάθε ἄνθρωπος, ἀργὰ ἢ γρήγορα, θὰ ἀγγίξῃ ἀναπόφευκτα τὸν Θεό, καὶ ἀλλοίμονο στὸν ἄνθρωπο ἂν δὲν προετοιμάζεται γιὰ τὴν συνάντησι αὐτή. Ὁ Τολστόυ ἀφρόντιστα, μὲ αὐτοπεποίθησι καὶ χωρὶς φόβο Θεοῦ, πλησίασε τὸν Θεό, κοινώνησε ἀνάξια καὶ ἔγινε ἓνας ἀποστάτης.

Ἡ ὥρα πλησιάζει, εἴτε τὸ θέλουμε εἴτε ὄχι, πού ἡ ἐπαφὴ μὲ τὴν δύναμι τοῦ Θεοῦ θὰ ἔλθῃ.

Τὸ πῦρον (φτυάρι) τοῦ λικμίσματος εἶναι στὴν χεῖρα τοῦ Κυρίου. Ὁ σῖτος καὶ τὸ ἄχυρο λικμίζονται, καὶ ὁ ἄνεμος παίρνει τὸ ἄχυρο, ἐνῶ ὁ σῖτος πίπτει στοὺς πόδας τοῦ γεωργοῦ καὶ φυλάσσεται στὴν σιταποθήκη· τὸ ἄχυρο ἀφήνεται ἢ κατακαίεται.

Ἡ συνάντησι μὲ τὸν Κύριο εἶναι ἀναπόφευκτη καὶ πρέπει νὰ προετοιμαζώμεθα γι' αὐτήν.

Οἱ ἁμαρτίες μας εἶναι ἄχυρο, τὸ ὁποῖο θὰ κατακαῖ κατὰ τὴν συνάντησι αὐτή. Πρέπει νὰ ἐκφέρουμε τὴν καταδίκη τοῦ ἑαυτοῦ μας ἀπὸ πρὶν, καὶ προετοιμαζόμενοι γιὰ τὴν συνάντησι αὐτή, νὰ χωριζώμεθα ἀπὸ τὸ ἄχυρο καὶ νὰ κατακαίουμε τὸ ἄχυρο τῶν ἁμαρτιῶν διὰ τῆς μετανοίας.

Αὐτές, οἱ ἁμαρτίες, εἴτε θὰ κατακαοῦν μόνες, εἴτε ὁ ἄνθρωπος πού ἔχει δοθῇ στίς ἁμαρτίες θὰ κατακαῖ μαζί μὲ αὐτές.

Πρέπει νὰ ἐνθυμούμεθα τὴν Φοβερὰ Κρίσι καὶ νὰ ἀντιμετωπίζουμε δεόντως τὴν ἡμέρα αὐτή καὶ τὸ γεγονός. Πρέπει νὰ καθαρίζουμε τὴν ψυχὴ μας, πρέπει νὰ προσευχώμεθα.

Πρέπει νὰ ἀντιμετωπίζουμε τὸ γεγονός αὐτὸ καθαρὰ καὶ συνειδητά, καὶ ὄχι σὰν τὸ ζῶο ἐκεῖνο [τὴν στρουθοκάμηλο], τὸ ὁποῖο κρύβει τὸ κεφάλι του γιὰ νὰ μὴ βλέπῃ τὸν κίνδυνο...

Ἐκ τοῦ Ἁγιογραφείου
τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας (2004).

«Θεομίσητός ἐστιν ἡ αἵρεσις» καὶ «ἀκοινωνητός ἐστι
τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τῶν οὐρανῶν ἄλλοτρία»
(Μ. Ἀθανασίου)¹

Ῥρθόδοξος Καθολικότης ἢ Παποκεντρικὴ Παγκοσμιότης;

Ῥ θάνατος τοῦ Πάπα Ἰωάννου Παύλου Β΄
καὶ ἡ ἄλλοτρίωσις τῶν ὀρθοδόξων Οἰκουμενιστῶν

α. Ῥ Παπισμὸς εἶναι θεομίσητος αἵρεσις

1. Γνωστὴ θρησκευτικὴ ἐφημερις τῶν Ἀθηνῶν, ἡ ὁποία ἔχει ὡς ἔμβλημά της τὸν Ἄτλαντα τῆς Ῥρθοδοξίας, δηλαδὴ τὸν Ἅγιον Μάρκον Ἐφέσου τὸν Εὐγενικόν, μᾶς ἐνημέρωσε τὴν Παρασκευή, 8.4.2005 πολιτ. ἡμερ., ὅτι

«ὁ Πάπας Ἰωάννης - Παῦλος Β΄, εἰς ἡλικίαν 84 ἐτῶν ἐξεδήμησε τὸ Σάββατον 2 Ἀπριλίου». «ὁ θάνατος τοῦ Πάπα εἶναι ἓνα συγκλονιστικὸν γεγονός, ἀφοῦ ἦτο θρησκευτικὸς ἡγέτης ἐνὸς δισεκατομμυρίου διακοσίων ἑκατομμυρίων πιστῶν τῆς παπικῆς Ἐκκλησίας»²!

2. Ἐν συνεχείᾳ, ἡ ἐφημερις αὐτὴ παραθέτει πλήρως ἀσχολίαστες τίς πρῶτες σχετικῆς «δηλώσεις» τῶν ὀρθοδόξων Οἰκουμενιστῶν (Ἀθηνῶν κ. Χριστοδούλου, Κωνσταντινουπόλεως κ. Βαρθολομαίου, Ἀλεξανδρείας κ. Θεοδώρου καὶ Ἀλβανίας κ. Ἀναστασίου), οἱ ὁποῖοι ἀναγνωρίζουν στὸ πρόσωπο τοῦ ἐκλιπόντος Πάπα μίαν «μεγάλῃ διαχριστιανικῇ προσωπικότητᾳ», γιὰ τὴν ὁποία «θρηγεῖ ὁ ἀπανταχοῦ χριστιανικὸς κόσμος» καὶ εὐχονται

«ὁ Κύριος νὰ τὸν ἀναπαύσει μετὰ τῶν Ἀγίων Του, πού ἀκτινοβολοῦν τὸ φῶς τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ σὲ ὅλοκληρο τὸν κόσμον»³!...

3. Δοιπὸν, τί συμβαίνει; Μήπως ὁ Πάπας Ἰωάννης Παῦλος Β΄ ἐκοιμήθη ἐν μετανοίᾳ καὶ Ῥρθοδόξῳ Ὁμολογίᾳ; Μήπως διέρρηξε τὴν σχέσι του μὲ τὸν πολυ-αιρετικὸ Παπισμὸ; Μήπως ἀπέθανε ἐν κοινωσίᾳ μετὰ τῶν Ἀγίων Πατέρων τῆς Πίστεώς μας;

4. Τὴν προτεραιὰ τῆς ἐκδημίας τοῦ Πάπα, Πέμπτη - 25ῃ Μαρτίου ἐκκ. ἡμερ., οἱ Ῥρθόδοξοι τῆς Πατερικῆς Παραδόσεως ἐνεθυμήθησαν καὶ πάλι, μὲ ἰδιαίτερη συγκίνησι, τὴν ὀσιακὴ Κοίμησι τοῦ ἀειμνήστου Δογματολόγου Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰουστίνου Πόποβιτς († 25.3.1979), ὁ ὁποῖος ὡς γνωστὸν εἶχε τὸ χάρισμα καὶ τὸ κύρος τοῦ «Ἀπλανοῦς Διδασκάλου τῆς Καθολικῆς Ῥρθοδόξου Ἐκκλησίας»³.

5. Ἀποτελεῖ τοῦλάχιστον παράδοξον, ὅτι ἡ ἀνωτέρω ἐφημερις, τῆς ὁποίας ὁ Ῥσιώτατος Γέρον Ἰουστίνος κατὰ τὸ παρελθὸν ὑπήρξε συνεργάτης, δὲν ἐνεθυμήθη οὔτε τὴν Κοίμησί του, ἀλλ' οὔτε καὶ τοὺς συγκλονιστικοὺς πράγματι λόγους του:

«Καμμία αἵρεσις δὲν ἐξηγέρθη τόσοσ ριζοσπαστικῶς καὶ τόσοσ ὀλοκληρωτικῶς κατὰ τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας Του, ὡς ἔπραξε τοῦτο ὁ Παπισμὸς

1. Μ. Ἀθανασίου, PG τ. 25, στλ. 693C καὶ 689A.

2. Ἐφημερ. «Ῥρθόδοξος Τύπος», ἀριθ. 1592/8.4.2005, σελ. 6.

3. Ἀρχιμανδρίτου Ἰουστίνου Πόποβιτς, Ἄνθρωπος καὶ Θεάνθρωπος, σελὶς 7, Εἰς μνημόσυνον..., ἔκδοσις ε΄, «ΑΣΤΗΡ», Ἀθήναι 1987.

διὰ τοῦ δόγματος τοῦ ἀλαθίτου πάπα-ἀνθρώπου. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία: τὸ δόγμα αὐτὸ εἶναι ἡ αἵρεσις τῶν αἰρέσεων»⁴.

6. Ἡ «νέα ἐκκλησιολογικὴ πραγματικότητα»

1. Ἡ κηδεῖα τοῦ Πάπα Ἰωάννου Παύλου Β΄, τὴν 8ην Ἀπριλίου πολιτ. ἡμερολ., συνέβαλε κατὰ τρόπον μοναδικὸν στὴν ἀνάδειξι τῆς τραγικῆς ὄντως ἀληθείας, ἡ ὁποία, ὡς **νέα ἐκκλησιολογικὴ πραγματικότητα**, διεμορφώθη κυρίως μετὰ τὴν ἀμοιβαία ἄρσι τῶν Ἀναθεμάτων τοῦ 1054 ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολι καὶ τὴν Ρώμη.

2. Τὸ 1965, ὁ ἀείμνηστος Μητροπολίτης Φιλάρετος, τῶν Ρώσων τῆς Διασπορᾶς († 8.11.1985), ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν πατριάρχη Ἀθιναγόρα, τοῦ ἐπεσήμεινε, ὅτι **«ἡ πρᾶξις αὐτὴ ἐξισώνει τὴν πλάνην καὶ τὴν ἀλήθειαν»**, ἐχαρκτήριζε δὲ αὐτὴν ὡς ἀσύμφωνον **«πρὸς τὴν διδασκαλίαν τῶν πρὸ ἡμῶν ζησάντων ἁγίων Πατέρων καὶ ἰδιαιτέρως, ἐφ' ὅσον τὸ ζήτημα ἀφορᾷ τὴν Δύσιν, τῶν ἁγίων Φωτίου Κωνσταντινουπόλεως καὶ Μάρκου Ἐφέσου»**⁵.

3. Τώρα, εἶναι ἐπίκαιρον, ὅσο ποτὲ ἄλλοτε, νὰ ἐνθυμηθοῦμε, ὅτι ὁ Ἅγιος Μάρκος Ἐφέσου ὁ Εὐγενικός, ἀναφερόμενος στοὺς Παπικούς, ἔλεγε:

«ἐσχίσαμεν αὐτοὺς καὶ ἀπεκόψαμεν τοῦ κοινοῦ τῆς Ἐκκλησίας σώματος»· «οὐκοῦν ὡς αἰρετικούς αὐτοὺς ἀπεστράφημεν, καὶ διὰ τοῦτο αὐτῶν ἐχωρίσθημεν»· «αἰρετικοὶ εἰσιν ἄρα, καὶ ὡς αἰρετικούς αὐτοὺς ἀπεκόψαμεν»⁶.

4. Σήμερα, ἡ **νέα ἐκκλησιολογικὴ πραγματικότητα**, ἐν ὀνόματι τοῦ ἀντι-πατερικοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ἔχει διαρρήξει τὴν ἐνότητα τῶν ὀρθοδόξων Οἰκουμενιστῶν μὲ τοὺς Ἁγίους Πατέρας· ἔχει ὀδηγήσει τοὺς Οἰκουμενιστὰς ἐκτὸς τῆς Ὁρθοδόξου Καθολικότητος· ἔχει ἄλλοτριώσει αὐτοὺς μέχρι τοῦ σημείου, ὥστε νὰ ἀναγνωρίζουν καὶ ἐπαινοῦν τὴν **Παποκεντρικὴ Παγκοσμιότητα**, ὅπως τὴν καλλιεργεῖ συστηματικά καὶ ἐπίμονα ὁ **Ρωμαϊκὸς Οἰκουμενισμὸς** ἐντεῦθεν τοῦ 1965.

5. Ἡ πλατεῖα τοῦ Ἁγίου Πέτρου στὴν Ρώμη, ὅπου ἐτελέσθη ἡ ἐξόδιος ἀκολουθία τοῦ Πάπα Ἰωάννου Παύλου Β΄, ἐξέπεμψε τὸ ἡχηρὸ, ἀλλὰ καὶ ἀνησυχητικὸ μήνυμα αὐτῆς τῆς **νέας ἐκκλησιολογικῆς πραγματικότητος** καὶ διεκήρυξε τὸν θρίαμβο τῆς **Παποκεντρικῆς Παγκοσμιότητος**.

γ . «Ὁ πρῶτος Πάπας τῆς παγκοσμιοποίησης»

1. Τὰ διεισδυτικὰ σχόλια τοῦ τύπου ἐπεσήμαναν τὸν θρίαμβο αὐτό· ὁ Ἰωάννης Παῦλος Β΄, ἐγράφη ἐνδεικτικῶς, ἦταν **«ὁ πρῶτος Πάπας τῆς παγκοσμιοποίησης τῶν ψυχῶν»**⁷, ἡ δὲ κηδεῖα του ἐχαρκτηρίσθη ὡς **«παγκόσμιο γεγονός»**, ἐφ' ὅσον **«τούλάχιστον δύο δισεκατομμύρια τηλεθεατὲς – τὸ ἕνα τρίτο τῆς ὑψηλίου – παρηκολούθησαν τὴν κηδεῖα τοῦ Πάπα»** **«καὶ πάνω ἀπὸ τέσσερα ἑκατομμύρια προσκυνητὲς»** συνεκεντρώθησαν στὴν Ρώμη⁸.

2. Ἡ πολὺχροτος ἐξόδιος ἀκολουθία του

«μετατράπηκε σὲ παγκόσμια συνάντηση ἀνθρώπων κάθε θρησκείας καὶ

4. Ἀρχιμανδρίτου Ἰουστίνου Πόποβιτς, αὐτόθι, σελ. 159.

5. Ἱερομονάχου Καλλινίκου Ἀγιορείτου, Ὁρθόδοξος Μαρτυρία..., σελ. 12 καὶ 13, Ἐκκλησις..., Ἅγιον Ὅρος - Ἀθῆναι 1985.

6. Ἁγίου Μάρκου Εὐγενικοῦ, PG τ. 160, σπλ. 157B, 160A, 161A, Ὁμολογία.

7. Ἐφημερ. «Τὸ Βῆμα», 10.4.2005, σελ. Α22/Διεθνή.

8. Ἐφημερ. «Ἐστία», 9.4.2005, σελ. 1 καὶ 4.

Ἐθνικότητας», «ἡ Ρώμη μετετράπη καὶ πάλι σὲ κέντρο τοῦ κόσμου»: «ἡ κηδεία τοῦ Καρόλου Βοϊτίλα ἔφερε κοντὰ ὅσο ποτὲ ἴσως, τὰ τελευταῖα χρόνια, χριστιανούς, ἀλλοθρήσκους, ἀνθρώπους καλῆς θελήσεως ποὺ δὲν ἔχουν κάποιο συγκεκριμένο πιστεύω»⁷.

3. Ἦταν μία συγκέντρωσις προσωπικοτήτων ἄνευ προηγουμένου:

«ἀνάμεσα στοὺς 2.500 ἐκπροσώπους Κρατῶν καὶ Θερησκειῶν» ἦσαν «τέσσερις Βασιλιάδες, πέντε Βασίλισσες καὶ τοὐλάχιστον 70 Πρόεδροι καὶ Πρωθυπουργοί», οἱ ὅποιοι «παρέστησαν στὴν τελετῇ, ἀποτιόντας φόρο τιμῆς» στὸν Πάπα⁹: «οὐδέποτε ἄλλοτε στὴν ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητος ὑπῆρξε τόσο μεγάλη καὶ ἐντελῶς αὐθόρμητη συγκέντρωσις πλήθους γιὰ νὰ ἐκφράσῃ

τὴν ἀγάπη καὶ τὸν σεβασμὸ τοῦ πρὸς κάποιον, ποὺ ἂν καὶ νεκρὸς ἐξακολοθοῦσε νὰ ἀσκή τὴν ἀκτινοβολία τοῦ "οὐρμι ἐτ ὄρμι"»¹⁰!...

4. Καὶ ὅμως· στὸ παγκόσμιο αὐτὸ μωσαϊκὸ εἶχαν θέσι καὶ οἱ ὀρθόδοξοι Προκαθήμενοι καὶ Ἀντιπρόσωποι, γιὰ πρώτη φορὰ μετὰ τὸ Σχίσμα, χωρὶς νὰ ἔχη προηγηθῆ ἐκ μέρους τοῦ Παπισμοῦ καμμία ἀπολύτως ὑποχώρησις ἀπὸ τὶς πλάνες τοῦ περὶ τὴν Πίστιν, τὴν Λατρείαν καὶ τὴν Ὁργάνωσιν, ἐνῶ δὲ οἱ Οὐνιτικῆς Κοινότητες ἀναδιώνουν, ἀναβαθμίζονται καὶ δραστηριοποιοῦνται στὰ ὅρια τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, μὲ τὴν ἀπροκάλυπτη ὑποστήριξι τοῦ Βατικανοῦ.

5. Ἐν τούτοις, τὸ μέγα καὶ τραγικὸ Σχίσμα ἐξακολουθεῖ νὰ ὑφίσταται, ὑπαιτιότητα ἀποκλειστικὰ καὶ μόνον τοῦ Βατικανοῦ· ἐντεῦθεν ἐγείρονται τὰ ἐξῆς καίρια ἐρωτήματα:

• **Πῶς** ἦταν δυνατὸν γύρω ἀπὸ τὸ φέρετρο τοῦ Πάπα νὰ συμπροσεύχωνται 47 Ἀντιπρόσωποι ὄλων τῶν Τοπικῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἐκ τῶν ὁποίων τρεῖς Προκαθήμενοι (Κωνσταντινουπόλεως, Ἀθηνῶν, Τιράνων) καὶ 26 ἀρχιερεῖς;

• **Ἄρα γε**, αὐτοὶ οἱ ὀρθόδοξοι Οἰκουμενισταὶ συμπροσηύχοντο «σὺν πᾶσι τοῖς ἀγίοις»¹¹ γιὰ τὴν ἀνάπαυσι ἐνὸς ἀμετανοήτου αἰρετικοῦ Πάπα;

• **Γιατί** παραθεώρησαν, ὅτι ὁ Ἰωάννης Παῦλος Β΄ ἦταν ὁ γνησιώτερος ἐκφραστὴς τῶν ἀποφάσεων τῆς Β΄ Βατικανῆς Συνόδου (1962-1965), ἡ ὁποία κατωχύρωσε καὶ ἐδραίωσε περαιτέρω τὸν **Παπικὸ Θεσμὸ**;

• **Πῶς** καὶ ἐλησμόνησαν οἱ ὀρθόδοξοι Οἰκουμενισταὶ, ὅτι

«ὁ παπικὸς θεσμὸς ἀποτελεῖ τὴν μεγαλυτέραν αἵρεσιν, τὴν διαστρέφουσαν τὸ περὶ Ἐκκλησιαῆς δόγμα»¹²;

• **Εἶναι** ποτὲ δυνατὸν ἓνας εὐσεβῆς Ποιμὴν, ὁ ὁποῖος βιώνει «μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων» τὴν Ὁρθόδοξη Καθολικότητα, νὰ ἀγνοῇ ὅτι, ὑφισταμένου τοῦ Σχίσματος,

9. Ἐφημερ. «Ἡ Καθημερινή», 9.4.2005, σελ. 11.

10. Ἐφημερ. «Ἐστία», 9.4.2005, σελ. 1/Ἐπιφυλλίς.

11. Ἐφσε. γ΄ 18.

12. Ἀρχιμανδρίτου Σπυριδῶνος Σπ. Μπιλάλη, Ὁρθοδοξία καὶ Παπισμὸς, τ. Α΄, σελ. 147, ἐκδόσεις «Ὁρθοδόξου Τύπου», Ἀθῆνα 1969.

«οὐδεις ἀπολύτως συγχρωτισμὸς ὀρθοδόξων καὶ ρωμαιοκαθολικῶν ἐπιτρέπεται εἰς θέματα προσευχῆς, λατρείας καὶ ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς γενικώτερον»¹³;

δ. Τὸ «μικρὸν ποίμνιον» λυπεῖται βαθύτατα

1. Εἶναι προφανέστατο, ὅτι οἱ ὀρθόδοξοι Οἰκουμενισταί, Ἀντιπρόσωποι τῶν Τοπικῶν Ἐκκλησιῶν, οἱ ὁποῖοι ἐξέφρασαν πολυειδῆ ἐγκώμια γιὰ τὸν ἐκλιπόντα αἰρετικὸ Πάπα Ἰωάννη Παῦλο Β΄ καὶ συμμετείχαν στὴν κηδεῖα του, δὲν ἐνήργησαν ἐν ὀνόματι τῆς Μιᾶς καὶ Μοναδικῆς Ἐκκλησίας, δηλαδὴ τῆς Ὁρθοδόξου.

2. Οἱ δυστυχεῖς Οἰκουμενισταί ἔχουν σαφῆ πλέον τὴν συνείδησι, ὅτι ἀνήκουν καὶ ἐκφράζουν τὴν λεγομένην «*Εὐρεία Παγκόσμια Οἰκουμενικὴ Οἰκογένεια*» (Broad Ecumenical World Family)¹⁴, τῆς ὁποίας τὰ ὄρια συγχέονται στὸ ὁμιχλῶδες πεδίο τῆς Διαχριστιανικῆς καὶ Διαθρησκειακῆς καὶ Διαπολιτισμικῆς Οἰκουμένης.

3. Ἐν τούτοις, βάσει τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησιολογίας, ὁ Ἐπίσκοπος «*πρέπει νὰ ὀμιλῇ – καὶ ἐνεργῇ – ὄχι ἀφ' ἑαυτοῦ*», οὔτε ἐξ ὀνόματος ἐνὸς παγκοσμιοποιημένου καὶ δια-δογματικοῦ Χριστιανισμοῦ, «*ἀλλ' ἐν ὀνόματι τῆς Ἐκκλησίας, ex consensu ecclesiae*»¹⁵, δηλαδὴ «*σὺν πᾶσι τοῖς ἀγίοις*»¹¹.

4. Οἱ εὐσεβεῖς Ὁρθόδοξοι Ἀντι-οικουμενισταί τοῦ Πατριῶν Ἡμερολογίου ἔχουν βαθεῖαν τὴν πεποίθησιν, ὅτι τὸ συμμετέχειν στὴν **Παποκεντρικὴ Παγκοσμιοπότητα** ἀποτελεῖ ἀλλοτριώσιν πίστεως καὶ ζωῆς καὶ πλήγμα δεινὸν κατὰ τῆς Ὁρθοδόξου Καθολικότητος.

5. Ὁ θάνατος ἐνὸς ἀμετανοήτου αἰρεσιάρχου, δηλαδὴ τοῦ Πάπα Ρώμης, κατὰ τοῦτο μόνον δύναται νὰ εἶναι «*συγκλονιστικὸν γεγονός*»²: διότι ἔφερε τὴν κολοσσαίαν εὐθύνη ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τῇ συμπράξει δυστυχῶς τῶν ἐξουνητισθέντων ὀρθοδόξων Οἰκουμενιστῶν, νὰ διατηρῆται ἀκόμη ὁ Δυτικὸς Χριστιανισμὸς μακρὰν τοῦ κάλλους τῆς Εὐαγγελικῆς Ἀληθείας καὶ νὰ συντηρῆται τὸ μεσαιωνικὸ κατάλοιπο τοῦ θρησκευτικο-πολιτικοῦ Κράτους τοῦ Βατικανοῦ, τὸ ὁποῖο εὕρισκεται στὸν ἀντίποδα τῆς Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

6. Τὸ ἐνιστάμενο «μικρὸν ποίμνιον»¹⁶ τῆς Πατερικῆς Ὁρθοδοξίας, πρὸ αὐτῆς τῆς ὄντως Ἀποστασίας τῶν Οἰκουμενιστῶν, οὔτε ἐπηρεάζεται, οὔτε ἀνησυχεῖ γιὰ τὴν ἐκκλησιολογικὴν του ταυτότητα, διότι γνωρίζει καλῶς, ὅτι

«*πολὺ σγνὰ τὸ μέτρον τῆς ἀληθείας, εἶναι ἡ μαρτυρία τῆς μειοψηφίας. Εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία τὸ “μικρὸν ποίμνιον”. Ἴσως ὑπάρχουν περισσότεροι ἑτερόδοξοι παρὰ ὀρθόδοξοι. Εἶναι δυνατὸν οἱ αἰρετικοὶ νὰ ἐξαπλωθῶν*

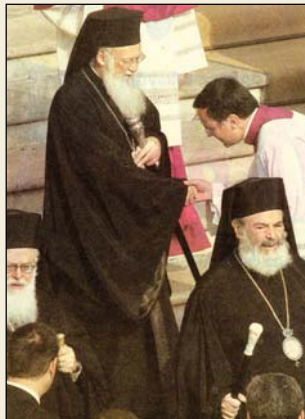

13. Ἀρχιμανδρίτου Σπυρίδωνος Σπ. Μπιλάλη, αὐτόθι, τ. Β΄, σελ. 364.

14. Ἐκ τῆς Ἰστοσελίδος τοῦ «Π.Σ.Ε.»: World Council of Churches Media relations office, Press update, 6 June 2003, cf. Press Release, PR-03-20, of 28 May 2003: «Orthodox participation in ecumenical movement: ‘There is no alternative to dialogue’», accessed 13.12.2003.

15. Πρωτοπρεσβυτέρου Γεωργίου Φλωρόφσκυ, Ἁγία Γραφή – Ἐκκλησία – Παράδοσις, σελ. 75, ἐκδόσεις «Π. Πουρναρά», Θεσσαλονίκη 1976.

16. Λουκ. ιβ΄ 32.

παντοῦ, *ubique*, καὶ νὰ καταλήξῃ ἡ Ἐκκλησία εἰς τὸ περιθώριον τῆς ἱστορίας ἢ νὰ ἀποσυρθῇ εἰς τὴν ἔρημον. Αὐτὸ συνέβη κατ' ἐπανάληψιν εἰς τὴν ἱστορίαν καὶ εἶναι πολὺ πιθανὸν νὰ συμβῇ καὶ πάλιν»¹⁷.

7. Σήμερα, αὐτὸ τὸ «*μικρὸν ποίμνιον*»¹⁶ λυπεῖται βαθύτατα «*σὺν πᾶσι τοῖς ἀγίοις*»¹¹, ἐφ' ὅσον διαπιστώνει τὰ ἐξῆς πράγματι **συγκλονιστικά:**

- ἡ ἐλπίδα του γιὰ τὴν ἐπανάνωσι τῶν διηρημένων Ὁρθοδόξων δοκιμάζεται σκληρὰ:
- τὸ χάσμα δυστυχῶς διευρύνεται ὁλονὲν καὶ περισσότερο·
- τὸ «σχέδιο» τῆς Ἐγκυκλίου τοῦ 1920 ὀλοκληρῶνεται·
- ὁ «*ἐπαίσχυντος ἐξουντισμὸς τῶν Ὁρθοδόξων*»¹⁸ ἀποτελεῖ ὀδυνηρὰν πραγματικότητα·
- ἡ παναίρεσις τοῦ Οἰκουμενισμοῦ παγιώνεται «*μὲ βαρυτάτες σωτηριολογικὰς ἐπιπτώσεις*»¹⁹.

8. Ἐν κατακλειδί· τὸ «*μικρὸν ποίμνιον*»¹⁶ τοῦ Πατρῴου Ἡμερολογίου ὑπενθυμίζει, ἐν ἀγάπῃ καὶ προσευχῇ, στοὺς εὐσεβεῖς τοῦ Νέου Ἡμερολογίου, οἱ ὅποιοι διαπιστώνουν, ὅτι οἱ ποιμένες τους ἐνεργοῦν πλέον τόσον ἐξόφθαλμα ἀντιθέτως πρὸς τοὺς Ἁγίους, τὸ δικαίωμα καὶ τὸ καθήκον τῆς Ὁρθοδόξου Ἀποτειχίσεως, διότι «*τὸ καθήκον τῆς ὑπακοῆς παύει ὅταν ὁ ἐπίσκοπος παρεκκλίνη ἀπὸ τὸν καθολικὸν κανόνα καὶ ὁ λαὸς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὸν κατηγορήσῃ ἀκόμη καὶ νὰ τὸν καθαιρέσῃ*»¹⁵.

9. «*Νῦν κρίσις ἐστὶ*»²⁰ τῶν Ὁρθοδόξων... «*Ναί, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ, ἀληθινὰ καὶ δίκαια αἱ κρίσεις σου*»²¹!...

*Ἐκ τῆς Γραμματείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων
Φυλῆ Ἀττικῆς, 1η Ἀπριλίου 2005 ἐκκλ. ἡμερ.
† Ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας*

17. Πρωτοπρεσβυτέρου Γεωργίου Φλωρόφσκυ, ἐνθ' ἄνωτ., σελ. 71.

18. Μοναχοῦ Θεοκλήτου Διονυσιάτου, «*Γρηγοροῦντες καὶ Προσευχόμενοι...*», ἐφημερ. «Ὁρθόδοξος Τύπος», ἀριθ. 78/Αὐγούστου 1967, σελ. 1.

19. Διορθοδόξου Θεολογικοῦ Συνεδρίου (Θεσσαλονίκη, 20-24.9.2004), περιόδ. «*Παρακαταθήκη*» Θεσσαλονίκης, ἀριθ. 38/Σεπτέμβριος-Ὀκτώβριος 2004, σελ. 36.

20. Πρβλ. Ἰωάν. ιβ' 31.

21. Ἀποκαλ. ι' 7.

Προσευχὴ - Ταπείνωσις

«*Προσεύχου ἀπλά. Μὴ περιμένης νὰ θρῆς στὴν καρδιά σου κάποιον ἐξαιρετικὸν δῶρον προσευχῆς. Νὰ θεωρῆς τὸν ἑαυτὸ σου ἀνάξιο γιὰ κάτι τέτοιο. Ἔτσι θὰ ἀποκτήσης εἰρήνην. Χρησιμοποίησε τὴν ἄδεια καὶ κρῦα στεγνότητα τῆς προσευχῆς σου σὰν τροφή γιὰ ταπείνωσι. Ἐπαναλάμβανε ἀκατάπαυστα: Εἶμαι ἀνάξιος, ὦ Κύριε, εἶμαι ἀνάξιος! Ὅμως, νὰ τὸ λὲς αὐτὸ ταπεινά, ὄχι μὲ ταραχή. Τέτοια ταπεινὴ προσευχὴ θὰ εἶναι εὐάρεστη στὸν Θεό.*»

Ὁσίου Μακαρίου τῆς Ὀπτινα

Έτήσιο Μνημόσυνο στην Βουλγαρία

ΤΗΝ Κυριακή του Τυφλοῦ, 23.5.2005 ἐκ.ήμ., ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος, μετὴν εὐλογία τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου μας κ. Κυπριανοῦ, ταξίδεψε στὴν Βουλγαρία, κατόπιν προσκλήσεως, προκειμένου νὰ συμμετάσχη στὸ ἐτήσιο Μνημόσυνο τῆς μακαριστῆς Γεροντίσσης Σεραφεΐμας, Καθηγουμένης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Σκέπτης τῆς Θεοτόκου στὸ Κνιάζεβο τῆς Σόφιας.

Τὸ πρωτὶ τῆς Κυριακῆς, ἐτελέσθη ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία στὸν Καθεδρικό Ἱερό Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου στὴν Σόφια, κατὰ τὴν ὁποῖαν συνειρμήτωρ ὁ οἰκεῖος Ἱεράρχης Σεβασμ. Ἐπίσκοπος Τριάδιτσα κ. Φώτιος, ὁ Θεοφιλ. κ. Ἀμβρόσιος μετὰ ἀρχιερέων Κληρικών, παρέστησαν δὲ πολλὲς ἑκατοντάδες εὐλαβῶν πιστῶν.

Τὸ ἀπόγευμα, ἐτελέσθη ἡ Ἀκολουθία τῆς Παννυχίδος ἐπὶ τοῦ τάφου τῆς ἀειμνήστου Γεροντίσσης στὴν Ἱερά Μονὴ τοῦ Κνιάζεβο, παρουσίᾳ μεγάλου πλήθους εὐσεβῶν.

Ἐνα δείγμα τῆς παρησίας, τὴν ὁποῖαν ὡς φαίνεται εὐρήκε ἡ μεταστᾶσα Γεροντίσση ἐν Οὐρανοῖς, εἶναι καὶ ἡ ἐντυπωσιακὴ ἀριθμητικὴ αὐξησης τῆς Μονῆς αὐτῆς ἢ Ἀδελφότης τῶν Μοναζουσῶν, μαζί μετὰ τὶς Δόκιμες, ἔφθασε πλέον νὰ ἀριθμῆ ἐξήντα (60) Ἀδελφές, ἀπὸ τὶς σαράντα (40) τοῦ προηγουμένου ἔτους!...

Ὁ Θεὸς νὰ ἀναπαύῃ τὴν εὐλογημένη ψυχὴ τῆς ἀειμνήστου Καθηγουμένης Γεροντίσσης Σεραφεΐμας Μοναχῆς καὶ νὰ εὐλογῇ καὶ αὐξάνῃ τὴν πνευματικὴ τῆς ἐκλογάδα!

Ἐνισχύσατε τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ νέου Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἁγίων μας Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης!...

- Ἐμβάσματα ἀποστέλλονται μετὰ ταχυδρομικὴ ἐπιταγὴ στὴν διεύθυνσι:
Ἱερά Μονὴ Ἁγίου Κυπριανοῦ, Τ.Θ. 46006 - ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ 133 10, ΕΛΛΑΣ,
- ἢ κατατίθενται στοὺς ἐξῆς ἀριθμοὺς λογαριασμῶν μας στὶς Τράπεζες:
ΕΘΝΙΚΗ: 074-29600013, ALPHA: 105-00-2002-015587, ΑΓΡΟΤΙΚΗ: 03203002011-68,
EUROBANK: 0026-0273-95-0100391131, καὶ NOVABANK: 0002928036.

Ὁ εὐγνώμων και ὁ ἀγνώμων ἄνθρωπος ἔναντι τοῦ Θεοῦ*

Ἁγίου Ἰωάννου (Μαξιμοβιτς), Μητροπολίτου Τομπόλσκ Σιβηρίας († 10.6.1715)

Η ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ, στήν διάρκεια τῆς λύπης, διακρίνει τόν καλό ἀπό τόν κακό και δείχνει καθαρά τι εἶναι ὁ κάθε ἕνας.

Οἱ καμπάνες, πρὶν νά ὑψωθοῦν στήν θέσι τους ὑψηλά, δοκιμάζονται μέ σφυροκοπήματα και ὅταν δίδουν ἕναν δυσάρεστο ἦχο, τότε ἀπορρίπτονται.

Τέτοιο εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ: δὲν ὑψώνει τοὺς ἐκλεκτοὺς του στὰ ὕψη, προτοῦ νά τοὺς δοκιμάσῃ μέ συνεχεῖς σταυροὺς και λύπη, γιὰ νά ἰδῇ τὴν ἀντοχή τους και τι εἶδους και πόσο εὐχάριστο ἦχο ἐκπέμπουν.

Κάποτε, ὁ Θεὸς δοκίμασε τὴν μεγάλη του «καμπάνα», τὸν Ἰώβ. Ἡ χεῖρα τοῦ Θεοῦ τὸν ἄγγισε. Θέλετε νά μάθετε τί ἐργαλεῖο χρησιμοποίησε; Τὴν σφῦρα τοῦ κόσμου, δηλαδή τὸν διάβολο.

Ὅμως, τί ἦχο αὐτὴ ἡ «καμπάνα» ἐξέπεμψε;

«Ὁ Κύριος ἔδωκεν, ὁ Κύριος ἀφείλατο· εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον!» (Ἰώβ α΄ 21).

Τι εὐχάριστος ἦχος!

Ὅμως, ὁ Ἰώβ ἐπρόκειτο νά κτυπηθῇ και ἄλλο. Ἐτέθη κάτω ἀπὸ τὴν δύναμι τοῦ διαδόλου και ὅλο του τὸ σῶμα ἐπλήγη ἀπὸ κεφαλῆς ἕως ποδῶν ἐκαλύφθη ἀπὸ πληγές και σκῶληκες και ἐκάθητο στήν κόπρη...

Ἀκούσατε τί κτυπήματα δέχθηκε; Ἀλλὰ ἀκούστε και τι φωνὴ ἀνέπεμψε:

«Εἰ τὰ ἀγαθὰ ἐδεξάμεθα ἐκ χειρὸς Κυρίου, τὰ κακὰ οὐχ ὑποίσωμεν;» (Ἰώβ β΄ 10).

Ὡ, τι δυνατὴ φωνή! Ὡ, τι γλυκὺς ἦχος! Ποιὸς κοιμώμενος δὲν θά ξυπνήσῃ ἀπὸ αὐτῆν; (I. Αὐγουστίνου, Εἰς τὸν Ψαλμὸν 97).

Εὐλογημένη εἶναι αὐτὴ ἡ «καμπάνα», ἡ ὁποία ἐξέπεμψε ἕναν τέτοιο εὐλογημένο ἦχο! Αὐτὴ εἶναι ἡ ἔνδειξις τοῦ καλοῦ ἀνθρώπου, τοῦ εὐγνώμονος ἀνθρώπου στὸν Θεό.

Και αὐτὸ εἶναι τὸ σημεῖο τοῦ ἀγνώμονος (ἀχαρίστου) ἀνθρώπου: ἂν τοῦ ἔλθῃ κάποια δυστυχία, παραπονεῖται, θρηνεῖ, ἀντιτίθεται, θλίβεται ὑπερβολικά, ἐπαινεῖ τὶς πράξεις του και ἀποδεικνύει τὴν ἀθωότητά του (I. Ἀντιόχου τοῦ Πανδέκτου, Λόγος ριζ΄/Περὶ εὐχαριστίας).

Τί περισσότερο θά μπορούσε νά λεχθῇ;

Ὁ καλὸς και ὁ κακὸς εἶναι ὅμοιοι μέ δύο γεμᾶτα δοχεῖα, τὸ ἕνα πλήρες πολυτίμων ἀρωμάτων, και τὸ ἄλλο πλήρες δυσώδους ὕλικου (I. Αὐγουστίνου, Ἐπιστολὴ 111/Πρὸς Θεόδωρον).

Ἔτσι, ὁ καλὸς και ὁ κακὸς δοκιμάζονται συνεχῶς μέ δυσάρεστα, χωρὶς διάκρισι: ἐν τούτοις, ἀπὸ τὴν ἴδια αὐτὴ δοκιμασία χωρίζονται ὁ ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλλον ἀπὸ τὴν Πάνσοφῃ Πρόνοια τοῦ Θεοῦ.

Οἱ καλοί, ὅταν τοὺς εὕρῃ ὁποιαδήποτε δοκιμασία, προσφέρουν εὐχαριστίες στὸν Θεό, πὺν τοὺς ἀξίωσε τῆς τιμωρίας τους, ἐνῶ ὁ ἀλαζών, ὁ φιλήδονος και ὁ φιλοχρήματος βλασφημοῦν και παραπονοῦνται στὸν Θεό, λέγοντες: «Ὡ Θεέ, τί κακὸ κάναμε, ὥστε νά πάσχωμε τόσο;»!...

(*) *The Royal Way of the Cross of our Lord Leading to Eternal Life*, p. 149-150, Canada 2002.

Ὁ Οἰκουμενισμὸς

Ἡ Ἱερά Μονή Παρακλητῆτου, στὸν Ὁρωπὸ Ἀττικῆς, ἐξέδωσε - ὀκτῶ περιπτου μῆνες μετὰ τὴν πρώτη ἔκδοσι - τὴν 50ῆ χιλιάδα ἐνὸς μικροῦ τεύχους γιὰ τὸν **Οἰκουμενισμό**.

→ **Στίς** 24 σελίδες του (13x21 ἐκ.), μὲ τρόπο ἀπλό, συνοψίζεται ἡ ταυτότης τοῦ **Οἰκουμενισμοῦ** καὶ ἡ σχετικὴ προβληματολογία τῶν Ὁρθοδόξων, οἱ ὅποιοι διαθέτουν κριτήρια Πατερικά.

→ **Ἡ ὕλη** τοῦ τεύχους διαρθρώνεται ὡς ἑξῆς: •

Πρόλογος • Τί εἶναι ὁ Οἰκουμενισμὸς • Πότε ἐφανίσθηκε

• Ἡ συμμετοχὴ τῶν Ὁρθοδόξων στὴν Οἰκουμενικὴ Κίνησι

• Τὰ θεωρητικὰ «ἀνοίγματα» τοῦ Οἰκουμενισμοῦ • Ἡ ὀρθόδοξη ἀντίληψη γιὰ τὴν Ἐκκλησία • Τί μᾶς λένε ὅμως οἱ ὀρθόδοξοι οἰκουμενιστές; • Οἱ διάλογοι • Οἱ διάλογοι τοῦ Οἰκουμενισμοῦ • Συνεργασία σὲ πρακτικὰ θέματα • Ἀνταλλαγὴ ἐπισκέψεων • Ἡ διαθρησκειακὴ ἐξέλιξι τοῦ Οἰκουμενισμοῦ • Τελικὰ τί εἶναι ὁ Οἰκουμενισμὸς; • Ἀντιδράσεις στὴν Οἰκουμενικὴ Κίνησι • Ἡ συμμετοχὴ τοῦ πιστοῦ λαοῦ στὴν Οἰκουμενικὴ Κίνησι • Τὸ χρέος μας.

→ **Στὸν Πρόλογο** ἐπισημαίνεται, ὅτι «ὁ Οἰκουμενισμὸς ἀπειλεῖ τὴν οἰκουμενικότητα τῆς Ἐκκλησίας μας, γιατί διολισθαίνει ὄλο καὶ περισσότερο σὲ συμβιβαστικὲς-συγκρητιστικὲς τακτικὲς, ποὺ ἀνααιροῦν θεμελιώδεις ἀρχές τῆς ὀρθοδόξου πίστεως».

→ **Τὸ τεῦχος** αὐτὸ σὲ γενικὲς γραμμὲς εἶναι χρήσιμο καὶ ἐνημερωτικὸ γιὰ μία πρώτη προσέγγισι τοῦ τεραστίου αὐτοῦ θέματος καὶ ὅπωσδήποτε συμβάλλει στὸν θεάρεστο ἀντι-οικουμενισμό.

♦ **Πάντως**, μία νεώτερη ἔκδοσι τοῦ τεύχους θὰ πρέπει νὰ περιέχη τοῦλάχιστον **τρία ἀκόμη στοιχεῖα**, προκειμένου νὰ ἔχη στὴν συντομία του καὶ πληρότητα πατερικὴ ἢ ἀναφορὰ στὸν **Οἰκουμενισμό**.

α) ὁ τίτλος του νὰ εἶναι: «**Ἡ Αἵρεσις τοῦ Οἰκουμενισμοῦ**» (ὁ **Οἰκουμενισμὸς** δὲν εἶναι ἀπλῶς «μία κίνησι», ἢ ὅποια ἔστω ἔχει ἐκτραπῆ· εἶναι μία **ἐκκλησιολογικὴ αἵρεσις** μὲ συγκεκριμένη θεολογικὴ ταυτότητα)·

β) νὰ κατονομασθοῦν ἔστω οἱ κύριοι φορεῖς καὶ ἐκφραστὲς τοῦ **Οἰκουμενισμοῦ** (εἶναι πρωτοφανὲς τὸ φαινόμενο νὰ ὀμιλοῦμε σήμερα γιὰ **αἵρεσι** καὶ ὄχι γιὰ **αἱρετικούς**· ὑπάρχει ἄρὰ γε **φύσις-αἵρεσις ἀνυπόστατος**)·

γ) «τὸ χρέος μας» ὡς Ὁρθοδόξων, ἔναντι τῆς **Αἱρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ** καὶ τῶν φορέων αὐτῆς, νὰ διατυπωθῆ σαφέστερα καὶ πατερικώτερα, ὅπως προβλέπει τοῦτο ἡ Πατερικὴ καὶ Συνοδικὴ Παράδοσις (ἐὰν ὄντως ὁ **Οἰκουμενισμὸς** ἀποτελῆ κακοδοξίαν, συγγενῆ -ὅπως γράφεται- τῆς «**Νέας Ἐποχῆς**», εἶναι ἀδύνατος ἡ Ὁρθόδοξος Ἔνστασις ἐναντίον αὐτοῦ ἐν κοινωνίᾳ μὲ τοὺς Οἰκουμενιστάς· «οἱ μέχρις αἵματος ἀγῶνες τῶν ἁγίων Πατέρων γιὰ τὴ διαφύλαξι τῆς πίστεως τῆς Ἐκκλησίας», σελ. 10, διεξηγγοντο ἄρὰ γε μόνον δημοσιογραφικῶς καὶ ἐν εὐχαριστιακῇ κοινωνίᾳ μὲ τοὺς αἱρετικούς;). □

